

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

**ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΩΡΑ Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ
ΛΩΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ
ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ ΣΕ ΛΙΜΟΚΤΟΝΙΑ**

το ελληνικό κράτος είναι συνένοχο στη γενοκτονία των Παλαιστίνιων.

**ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ
ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ**

Η διεθνιστική αλληλεγγύη είναι το όπλο των λαών.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΩΡΑ Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

Η γενοκτονία των Παλαιστίνιων στη Γάζα γράφει ακόμα μια σελίδα βαρβαρότητας από το κράτος του Ισραήλ. Αυτές τις ημέρες βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα κορύφωση της επιχειρούμενης εξόντωσης και γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού μέσα από μαζικές δολοφονίες αμάχων και συνθήκες λιμού που έχει επιβάλει το Ισραήλ στη λωρίδα της Γάζας. Αυτό το φρικιαστικό έγκλημα που διαπράττεται μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας από το Ισραήλ εναντίον ενός λαού που αγωνίζεται για να ζήσει στη γη του, αποτελεί ταυτόχρονα και ένα σαφές και παραδειγματικό τρομοκρατικό μήνυμα της παγκόσμιας δικτατορίας του κράτους και του καπιταλισμού προς όλους τους λαούς του κόσμου. Στον αντίποδα του κόσμου της εξουσίας η διεθνής αλληλεγγύη των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων σε όλο τον κόσμο θα βρίσκει συνεχώς νέους δρόμους για να φωνάζει δυνατά: Παλαιστίνη σημαίνει αντίσταση, Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Μέσα στα προηγούμενα 77 χρόνια το ισραηλινό κράτος κατάφερε να χτίσει το σύγχρονο Απαρτχάιντ, τον συστηματικό δηλαδή αποκλεισμό των Παλαιστίνιων στην Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη. Κατάφερε μέσω της κανονικοποίησης του τρόμου να εφαρμόσει γενικευμένα συνθήκες ελέγχου, στρατιωτικοποίησης και καταπίεσης, αποτελώντας πραγματικό πρότυπο ενός σύγχρονου ολοκληρωτικού καθεστώτος. Από το εμπάργκο στη Γάζα και το τείχος που την περιβάλλει, την απαγόρευση στις μετακινήσεις και τα στρατιωτικά φυλάκια ελέγχου, την καταστροφή ολόκληρων περιοχών και τον εποικισμό τους από Ισραηλινούς, μέχρι την άγρια καταστολή και τους συνεχείς βομβαρδισμούς, τις πολυάριθμες συλλήψεις, φυλακίσεις και δολοφονίες.

Το κράτος του Ισραήλ αποτελεί πρότυπο στρατιωτικοποίησης και επιβολής, μια μηχανή θανάτου που επιτίθεται στους Παλαιστίνιους χρόνια τώρα προκειμένου να τους καθυποτάξει ώστε να αποδεχθούν τη στρατιωτική κατοχή στην οποία αντιστέκονται με τεράστια αυταπάρνηση. Ένα κράτος που έχει βασικούς συμμάχους στις επιδιώξεις του τις ηγέτιδες δυνάμεις του δυτικού μπλοκ εξουσίας που επιχειρούν να επεκτείνουν την ισχύ και τα συμφέροντά τους στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Σε αυτό το πλαίσιο, το ελληνικό κράτος -προσδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας- επιχειρεί την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας του με το κράτος του Ισραήλ μέσα από μια σειρά στρατηγικών ενεργειών, στρατιωτικών και οικονομικών συμφωνιών.

Από τις 7 Οκτώβρη του 2023, μετά από την επίθεση των παλαιστινιακών οργανώσεων, οι ισραηλινές δυνάμεις, με θράσος προπαγανδίζουν τη σαρωτική πολεμική επιχείρηση εκδίωξης και αφανισμού των Παλαιστίνιων ως δικαίωμα στην αυτοάμυνα. Οι

Αθήνα 15 Ιούνη

αεροπορικές βομβιστικές επιθέσεις στην αρχή και στη συνέχεια η χειραίσα εισβολή στη Γάζα- σε μία από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές στον πλανήτη που ήδη, εξαιτίας του εμπάργκο που είχε επιβληθεί από το 2007 από το κράτος του Ισραήλ, κυριαρχούσε η στέρση και η εξαθλίωση – έχουν ως αποτέλεσμα τη δολοφονία περισσότερων από 60.000 Παλαιστίνιων, εκ των οποίων παραπάνω από 18.000 νεκρά παιδιά, τον τραυματισμό πλέον των 120.000 ανθρώπων, την καταστροφή κτιρίων, νοσοκομείων, σχολείων, σπιτιών, δρόμων, υποδομών υδροδότησης και υπηρεσιών υγείας, την έλλειψη ηλεκτρικής ενέργειας και καυσίμων αναγκάζων για την αγροτική παραγωγή τροφίμων, την πλήρη στέρση πόσιμου νερού και ανεφοδιασμού σε τρόφιμα και υλικά περίθαλψης. Ενώ στη Δυτική Όχθη πραγματοποιούνται δολοφονικά πογκρόμ, διώξεις, ξυλοδαρμοί και απολύσεις Παλαιστίνιων.

Αυτές τις ημέρες κλιμακώνονται οι επιχειρήσεις για την εξόντωση του παλαιστινιακού λαού καθώς το κράτος του Ισραήλ στις 18 Μάρτη 2025 έσπασε την εκκενρία, που είχε συμφωνηθεί, απογειώνοντας τη δολοφονική του μανία, με συνεχείς επιθέσεις και γενικευμένες συνθήκες λιμοκτονίας στη Λωρίδα της Γάζας και επιβολή τρόμου στη Δυτική Όχθη. Στη Λωρίδα της Γάζας το 98% του πληθυσμού βρίσκεται αντιμέτωπο με την έλλειψη τροφής, έχει μειωθεί κατά 99% η ποσότητα πόσιμου νερού κατ' άτομο, ενώ το 70% των διεθνών ανθρωπιστικών αποστολών έχει αποτραπεί και απαγορεύεται από το Ισραήλ, με χαρακτηριστικά και πρόσφατα παραδείγματα αρχικά το χτύπημα πλοίου – αποστολής αλληλεγγύων από δυο ισραηλινά μη επανδρωμένα αεροσκάφη σε διεθνή ύδατα κοντά στη Μάλτα και έπειτα το μπλοκάρισμα του Madleen λίγο πριν φτάσει στη Λωρίδα της Γάζας, τη χρήση χημικών απέναντι στους επιβαίνοντες, την απαγωγή τους από διεθνή ύδατα και μεταφορά τους στο Ισραήλ, την απέλαση 5 εξ αυτών και την κράτηση των υπολοίπων 7 του πληρώματος. Ο Στόλος της Ελευθερίας και τις δυο αυτές φορές είχε σκοπό να σπάσει τον αποκλεισμό που έχει επιβάλει το κράτος του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας και να μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια στον λαό της Παλαιστίνης.

Πρόκειται για μια γενοκτονία που πραγματοποιείται με τη συμμαχία των κρατών της Δύσης, που οι χλιαρές τους «ανθρωπιστικές» ανακοινώσεις απλά επιβεβαιώνουν τη συναίνεση και στήριξη τους στις επιχειρήσεις του Ισραήλ, αφού την ίδια στιγμή διατηρούν τις πολιτικές και οικονομικές συμφωνίες μεταξύ τους, ενώ επιτίθενται σε διαδηλώσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιούνται ανά τον κόσμο και ποινικοποιούν τα σύμβολα του παλαιστινιακού λαού, διατρωνώντας πως στον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού, υπάρχει ένα και μόνο «δίκαιο». Αυτό του ισχυρού που δια της βίας επιβάλλεται στους αδύναμους. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο τόσο στις

Θεσσαλονίκη: 15 Ιούνη

ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη τα κράτη επιτίθενται σε όσους αγωνίζονται ενάντια στη θηριωδία που εξελίσσεται μπροστά στα μάτια ολόκληρου του κόσμου. Παρά την κρατική καταστολή οι αντιστάσεις που εκδηλώνονται διασώζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια απέναντι στην εν εξελίξει γενοκτονία ενός λαού, απέναντι στην εξόφθαλμη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, των λέξεων και των νοημάτων τους, της ιστορίας, απέναντι στη σιωπή που επιχειρούν δια της βίας να επιβάλλουν στο εσωτερικό τους τα ίδια κράτη που επιτρέπουν να συντελείται αυτό το ιστορικό έγκλημα.

Εμείς από τη πλευρά μας δεν μπορούμε παρά να είμαστε αλληλέγγυοι με τον παλαιστινιακό λαό που συνεχίζει να μάχεται σκληρά κι επίμονα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του με μόνους συμμάχους του τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτά τα στοιχεία του αγώνα τους θέλουμε να αναδείξουμε ως αναρχικοί, τη δυνατότητα του κατακτημένου να αντεπιτίθεται στον πανίσχυρο κατακτητή, την ικανότητα του φτωχού και του αποκλεισμένου να εξεγείρεται κάτω κι από τις πιο βάρβαρες συνθήκες. Η διεθνής αλληλεγγύη θέλουμε να δημιουργήσει ρήγματα στο εσωτερικό των επιτιθέμενων κυρίαρχων φέρνοντας στο προσκήνιο τη

δική μας ιστορία, την ιστορία των αγώνων των από τα κάτω που κόντρα σε όλους τους καιρούς, δημιουργούν τη ζώσα πραγματικότητα της ελευθερίας και της αλληλεγγύης, αποτελώντας το μόνο πραγματικό ανάχωμα στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Μέχρι τη συνολική απελευθέρωση των λαών από τα δεσμά του κράτους και του κεφάλαιου, μέχρι την κοινωνική επανάσταση για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ!

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟ ΣΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Το μέρος όπου κλαίνε και οι πατεράδες [Στον Γασσάν Καναφάνι]

«Ήταν 5-6 χρόνια μεγαλύτερός μου. Προσπαθούσε να μου εξηγήσει ότι τρομερά πράγματα συνέβαιναν εκεί, κι εγώ [ούτε ξέρω γιατί] –'πνεύμα αντιλογίας' του πήγαινα κόντρα, ήθελα να 'μαι τάχα σκληρός, όπως νόμιζα ότι κάνουν οι άντρες. Μου είπε πως οι μανάδες συνέχεια κλαίνε και τα παιδιά πεθαίνουν – οι στρατιώτες τα πυροβολούν ή μια βόμβα καίει τα σπίτια και τα σπλάχνα τους. Κι εγώ απαντούσα, 'μα οι μανάδες παντού μπορεί να κλαίνε προχθές κιόλας είδα τη δικιά μου που έβλεπε ένα έργο και έμπηξε τα κλάματα'. Μου είπε ότι οι γριές χάνουν τα λογικά τους από τον θρήνο για τα χαμένα εγγόνια, κι εγώ του έλεγα ότι οι γριές πάντα τα έχουν χαμένα και ψιθυρίζουν πριν πέσουν για ύπνο κάτι ακαταλαβίστικα λόγια πεσμένες στα γόνατα. Μου είπε ακόμα ότι βιάζουν συχνά τα κορίτσια κι εγώ απέμεινα να σηκώνω τους ώμους. Μα λίγο πριν σηκωθεί μου είπε ότι εκεί κλαίνε με λυγμούς -σαν παιδιά- κι οι πατεράδες, και τότε εγώ γούρλωσα τα μάτια μου και δίχως να καταλάβω πώς άρκισα να ουρλιάζω: 'ψέματα, λες ψέματα', όλα τα υπόλοιπα ίσως να τα πίστευα όμως όχι κι αυτό το απίθανο ψέμα. Εγώ που είχα δει τον πατέρα να μη χύνει δάκρυ πάνω απ' το σκάμμα της μάνας του που τη λάτρευε του φώναζα ότι οι πατεράδες δεν κλαίνε ποτέ πουθενά. Κι εκείνος τότε σηκώθηκε με ακούμπησε δίχως κακία στον ώμο και μου είπε ότι εκείνο ήταν το μέρος όπου κλαίνε και οι πατεράδες...

Πέρασαν χρόνια μέχρι να καταλάβω γιατί αντέδρασα έτσι τότε. Δεν υπάρχει –το πιστεύω ακόμα και σήμερα– πιο καθαρή εικόνα της απελπισίας από το σπαρακτικό κλάμα του άντρα. Εκείνο που αλλού δεν ντροπιάζει δεν έχει πια καμιά σημασία.

Άφησα πίσω μου αυτές τις μπερδεμένες και μισοξεσασμένες σκέψεις καθώς φτάναμε πλέον μαζί με τους υπόλοιπους στο πέρασμα της Ράφα. Πίσω του εκτεινόταν η γη της Παλαιστίνης, που εγώ την ήξερα ήδη ως το μέρος όπου κλαίνε και οι πατεράδες».

Πηγή: Άνθος του Κακού

ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ

Ο φασισμός αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του κράτους και του κεφαλαίου. Είναι η σκοτεινή έκφραση του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος, ενός συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης, σταθερούς στη διάρκειά του από τα κάτω και στον εκφυλισμό της κοινωνικής ηλιθιοφθείας. Παρά το κίνημα του κράτους είναι να αρνηθείται τους προσηγορικούς του μηχανισμούς, παράλληλα με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής με επίθεσης σε βάρος προσώπων και μεταναστών, οι καταλήψεις και αυτοοργανωμένοι χώροι αγώνα, σε αγωνιστικές/ομάδες για να τρομοκρατηθεί ο λαός αγωνιζόμενος και να ανακαταλάβει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που αναπτύσσονται απέναντι στη θηρία κάθε πείσους της κοινωνικής καθημερινότητας [εργασία, σπουδή, νοσηλεία, ένορκη, ήρωα και ηλιθιότητα] και ενάντια στη φτώχεια και τους αποκλεισμούς απ' τα στοιχεία της κοινωνικά αγαθά. Τα τελευταία χρόνια, βλέπουμε την επανεμφάνιση των φασιστικών συμμοριών στο δημόσιο χώρο και την εξέταση της κυρίαρχης προπαγάνδας που προωθεί την αντιρατσιστική απ' τη κοινωνία με τη διάδοση της ρητορικής μίσους, της μισολογίας και του κοινολογισμού με στόχο την εκφοβισμό της κοινωνίας.

Ο αντιφασιστικός αγώνας δεν μπορεί παρά να είναι αντιεξουσιαστικός, μαρξιστικός, κοινωνικός και ταξικός, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα απέναντι στο σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Να υφίσταται οδωφράγματα αντίστασης και αλληλεγγύης σε κάθε πείσους της καθημερινότητας, στα σχολεία, τις σχολές, τις γειτονιές, τους εργασιακούς χώρους, στους δρόμους!

Για έναν κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης, χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς φασισμό.

**ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ
ΦΑΣΙΣΜΟ**

**Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ**

Αντιφασιστική συνέλευση Πετραλώνων και γύρω περιοχών

Η Αντιφασιστική Συνέλευση Πετραλώνων και γύρω περιοχών

μέσα από συγκεντρώσεις, προβολές ταινιών, παρεμβάσεις με αναγραφά συνθημάτων, μοίρασμα έντυπου υλικού, προβολές ταινιών αποτελεί μία δομή που προσπαθεί να θέσει οδοφράγματα αντίστασης και αλληλεγγύης σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας, στα σχολεία, τις σχολές, τις γειτονιές, τους εργα

σιακούς χώρους, στους δρόμους απέναντι στην επανεμφάνιση των φασιστικών συμμοριών στο δημόσιο πεδίο και την πριμοδότησή τους από το κράτος και το κεφάλαιο.

Αντιφασιστική συγκέντρωση στο σταθμό ΗΣΑΠ των Πετραλώνων

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ ΦΡΟΥΡΙΟ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

Στις 14 Ιούνη του 2023 βυθίστηκε στα ανοιχτά της Πύλου ένα αλιευτικό σκάφος στο οποίο επέβαιναν περισσότεροι από 700 πρόσφυγες και μετανάστες με σκοπό να περάσουν από τη Λιβύη στην Ιταλία. Από το ναυάγιο επέζησαν 104 ενώ 80 ανασύρθηκαν νεκροί. Ο τεράστιος αριθμός των αγνοουμένων σε συνδυασμό με τους νεκρούς μετανάστες αποκαλύπτει το μέγεθος της εγκληματικής διαχείρισης του συμβάντος από το ελληνικό κράτος, με δεδομένο ότι οι ελληνικές αρχές είχαν ειδοποιηθεί αρκετές ώρες πριν για τον κίνδυνο, στον οποίο βρίσκονταν οι επιβαίνοντες του σκάφους αλλά και από το γεγονός ότι μαρτυρίες προσφύγων και μεταναστών που επέζησαν από το ναυάγιο αναφέρουν πως το λιμενικό επιχείρησε να ρυμουλκήσει το σκάφος για να το απομακρύνει από την χωρική αρμοδιότητα διάσωσης του ελληνικού κράτους, με αποτέλεσμα αυτό να βυθιστεί και η πλειοψηφία των επιβαινόντων να μην προλάβει να βγει από τα χαμηλότερα επίπεδα του σκάφους, όπως πολλές μπότες με τα παιδιά τους. Παρ' όλες τις μαρτυρίες, το κράτος θα συλλάβει 9 από τους επιζώντες και θα τους προφυλακίσει με ένα σαθρό κατηγορητήριο, βασισμένο σε ελλιπή στοιχεία. Οι μαρτυρίες των επιζώντων, που καταλογίζουν τις ευθύνες για το ναυάγιο στις λιμενικές αρχές, δεν θα συμπεριληφθούν ποτέ στη δικογραφία. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες το λιμενικό πήρε τις καταθέσεις των 9 επιζώντων θα αμφισβητηθούν από τους συνηγόρους τους. Οι επικοινωνίες, επίσημες και ανεπίσημες, μεταξύ υπηρεσιών, κυβερνήτη και θαλάμου επιχειρήσεων δεν θα καταγραφούν στη δικογραφία και στην ουσία θα εξαφανιστούν. Παρά τις προσπάθειες, όμως, του κράτους να μετακυλήσει τις δικές του ευθύνες για το πολύνεκρο ναυάγιο της Πύλου στους ίδιους τους επιβαίνοντες και να συγκαλύψει τη δολοφονική του δράση, βρίσκοντας ενόχους ανάμεσα στους κατατρεγμένους και τους απόκληρους, οι 9 επιζώντες και κατηγορούμενοι μετανάστες θα αθωωθούν το Μάη του 2024.

Η συνολική αντιμεταναστευτική και δολοφονική πολιτική του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης- φρούριο όχι μόνο δεν είναι αποκομμένη από τη δολοφονία των εκατοντάδων μεταναστών στα ανοιχτά της Πύλου, αλλά αντίθετα αυτό το μαζικό έγκλημα αντιπροσωπεύει με τον πιο τραγικό τρόπο την ουσία των κρατικών πολιτικών αποτροπής μέσω της παραδειγματικής τιμωρίας, σε θάνατο, για όσους επιχειρούν να αναζητήσουν μία ζωή με αξιοπρέπεια όσο και για την τρομοκράτηση όλων όσοι θα βρεθούν αύριο ξεριζωμένοι ή διωγμένοι από τους τόπους τους. Από τις πρόσφατες εξαγγελίες του υπουργού Μετανάστευσης Βορίδη για την κατάθεση ενός νέου νομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο θα διπλασιαστεί ο χρόνος διοικητικής κράτησης, θα θεσπιστούν υπέρογκα πρόστιμα, ηλεκτρονικά μέσα επιτήρησης και ποινές φυλάκισης και θα καταργηθεί η δυνατότητα νομιμοποίησης σε πρόσφυγες και μετανάστες που ζουν 7 και πλέον χρόνια στη χώρα χωρίς χαρτιά, από την υπογραφή της συμφωνίας για την επέκταση του φράχτη στον Έβρο κατά 35χλμ, ώστε να "αναβαθμιστεί" περαιτέρω η θωράκιση των εξωτερικών συνόρων της Ελλάδας και κατ' επέκταση και της Ευρώπης, τις παράνομες επαναπροω-

θήσεις στο Αιγαίο και τους καθημερινούς πνιγμούς ανθρώπων, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών, όπου στοιβάζονται και φυλακίζονται άνθρωποι σε άθλιες συνθήκες χωρίς καμία ελευθερία μέχρι τα αστυνομικά πογκρόμ εναντίον τους μέσα στις πόλεις, οι πρόσφυγες και μετανάστες έρχονται αντιμέτωποι με την εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους, που στόχο έχει την αποτροπή εισόδου στη χώρα, παίρνοντας φυσικά την επιλογή της δολοφονίας ανθρώπων που αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον από αυτό του πολέμου, της φτώχειας και της ανελευθερίας.

Σήμερα βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου τα κράτη και οι διακρατικοί μηχανισμοί βάζουν μπροστά τις πολεμικές μηχανές, εξαπολύουν στρατιωτικές επιχειρήσεις και διαμορφώνουν εμπόλεμες κοινωνίες τόσο για να διευρύνουν τη σφαίρα επιρροής τους, όσο και για να συνεχιστεί η λεηλασία της κρατικής και καπιταλιστικής μηχανής. Μια συνθήκη στην οποία οι μόνοι πραγματικά χαμένοι είναι οι ίδιοι οι λαοί, οι οποίοι βρίσκονται αντιμέτωποι με τα πολεμικά σφαγεία και με τις συνέπειες του πολέμου, την εξαθλίωση, τη φτώχεια, τον ξεριζωμό και τον θάνατο. Ταυτόχρονα η γενοκτονία των Παλαιστίνιων στη Γάζα γράφει ακόμα μια σελίδα βαρβαρότητας από το κράτος του Ισραήλ. Μέσα στα προηγούμενα 77 χρόνια κατοχής το ισραηλινό κράτος κατάφερε να χτίσει το σύγχρονο Απαρτχάιντ, τον συστηματικό δηλαδή αποκλεισμό των Παλαιστίνιων στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική όχθη. Κατάφερε μέσω της κανονικοποίησης του τρόμου να εφαρμόσει γενικευμένα συνθήκες ελέγχου, στρατιωτικοποίησης και καταπίεσης, αποτελώντας πραγματικό πρότυπο ενός σύγχρονου ολοκληρωτικού καθεστώτος. Αυτές τις ημέρες βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα κορύφωση της επιχειρούμενης εξόντωσης και γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού. Το κράτος του Ισραήλ στις 18 Μάρτη 2025 έσπασε την εκεχειρία, που είχε συμφωνηθεί, κλιμακώνοντας τη δολοφονική του manía, με συνεχείς επιθέσεις και γενικευμένες συνθήκες λιμοκτονίας στη Λωρίδα της Γάζας και επιβολή τρόμου στη Δυτική Όχθη.

Η καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προϋπόθεση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ και για την αναδιάταξη των συσχετισμών γεωπολιτικής ισχύος στο πλαίσιο των διακρατικών ανταγωνισμών, μεταξύ παγκόσμιων, περιφερειακών και τοπικών δυνάμεων. Οι δολοφονικές αντιμεταναστευτικές πολιτικές "αποτροπής" και η οικοδόμηση της Ευρώπης-Φρούριου αποτυπώνονται στους χιλιάδες νεκρούς πρόσφυγες και μετανάστες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στους εγκλωβισμένους και στοιβαγμένους σε άθλιες συνθήκες στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στους φυλακισμένους κάτω από ένα ειδικό ρατσιστικό καθεστώς εξαίρεσης, στους δολοφονημένους στα αστυνομικά τμήματα και

μπλόκα, όπως ο Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ στο ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα και ο Μια Χαριζούλ στο ΑΤ Ομόνοιας το φθινόπωρο του 2024. Τα “τείχη” που υψώνονται δεν χρησιμεύουν μόνο για να κρατήσουν με κάθε μέσο τους απόκληρους, τους “πλεονάζοντες πληθυσμούς” εκτός Ευρώπης, αλλά και για να οδηγήσουν τις κοινωνίες της Δύσης στην εμμέδωση του εκφασισμού στο εσωτερικό τους, στη δημιουργία μιας κοινωνικής συνθήκης φόβου, ελέγχου και μίσους με σκοπό την άρρητη αποδοχή της άγριας εκμετάλλευσής τους από τους κυρίαρχους.

Οι εκμεταλλεζόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού καταπιεστικού συστήματος που καταδυναστεύει, δολοφονεί και εξαθλιώνει. Αυτό καταδεικνύουν οι δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλείας. Αυτό αποδεικνύουν περὶτρανα οι χιλιάδες νεκροί λόγω της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, τα δεκάδες θύματα του κρατικού καπιταλιστικού εγκλήματος στα Τέμπη, οι δολοφονημένοι Ρομά από τα ένστολα καθάρματα της ΕΛΑΣ, οι δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης Φθούριου.

Γιατί η διαιώνιση της εξουσίας και των κερδών των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών περνά μέσα από την όξυνση της εκμετάλλευσης των φτωχών και των πληβείων, τη λεηλασία της ζωής μας και τη φίμωση και καταστολή όλων όσοι αρνούνται να αποδεχτούν αυτή τη βαρβαρότητα ως τη μόνη προοπτική. Τη βαρβαρότητα όπου πρόσφυγες και μετανάστες είτε θα πνίγονται κατά εκατοντάδες είτε θα φυλακίζονται στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης είτε θα βρίσκονται κυνηγημένοι από μπάτσους και φασίστες μέσα στις πόλεις, εξαθλιωμένοι και αποκλεισμένοι από αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες άνθρωποι θα δολοφονούνται στα τρένα λόγω των κρατικών δολοφονικών πολιτικών με την παντελή έλλειψη ελέγχου και συντήρησης των δικτύων και της επικοινωνίας μεταξύ των αμαρτοσχιών, ή θα πεθαίνουν πάνω σε καρότσες ή μέσα στα σπίτια τους περιμένοντας ώρες ένα ασθενοφόρο για να μεταβούν σε νοσοκομείο. Τη βαρβαρότητα όπου δεκάδες εργάτες δεν θα επιστρέφουν ποτέ από το μεροκάματο γιατί η

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΟ
ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ – ΦΘΟΥΡΙΟ

Η αντιμεταναστευτική και δολοφονική πολιτική του ελληνικού κράτους και της Ευρώπης φέρει τον θάνατο εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών στα σύνορα της Πύλου. Από τη υπογραφή της συμφωνίας για την επέκταση του φράχτη στον Έβρο κατά 35χλμ, ώστε να “αναβαθμιστεί” περαιτέρω η βαρβαρία των ελληνοαμερικανικών σχέσεων, η Ελλάδα και η ΕΕ επέκταση και της Ευρώπης της παράνομης επαναπροώθησης στο Αιγαίο και τους καθυστερημένους πτωχούς ανθρώπους, τα στρατιωτικά αντικείμενα, προμήθειες και μεταναστών, όπου σπάζονται & φυλακίζονται άνθρωποι σε άθλιες συνθήκες χωρίς καμία ελευθερία μέχρι τα αστυνομικά παρόδια εναντίον τους μέσα στις πόλεις, οι πρόσφυγες και μετανάστες έρχονται αντιμέτωποι με την εγκληματική πολιτική του ελληνικού κράτους, που στόχο έχει την απορροπή εσόδων στην χώρα, παύοντας φυσικά την επαλήθευση των δικαιωμάτων των ανθρώπων και καλύτερο μέλλον από αυτό του παλαιού, της φτώχειας και της ανελευθερίας. Μια ανάλυση στην οποία βρίσκονται χιλιάδες εκπαιδευμένοι, έμπειροι και πολλοί που διεξάγουν τα πλαίσια άρνησης στις χώρες τους, για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και τη διατήρηση της φερόρας επιρροής τους. Εξάλλου η καταπίεση καταναγκάζει ανθρώπους στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προέτοιμηση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ
ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ
ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΩΘΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΦΡΑΧΤΩΝ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΑΘΗΝΑ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΙΟΥΝΗ, ΟΜΟΝΟΙΑ, 19.00
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΙΟΥΝΗ, ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, 12.00

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ζωή τους μετριέται από τα αφεντικά και στους υπολογισμούς τους κοστίζει λιγότερο από τη συντήρηση μιας σκαλωσιάς. Στον κόσμο του κράτους και των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι.

Απέναντι στον χρεοκοπημένο κόσμο κρατών και κεφαλαίου, απέναντι στον πόλεμο που έχουν κηρύξει οι κυρίαρχοι στους καταπιεσμένους αυτής της γης, ως αναρχικοί/ές, αγωνιζόμαστε με όπλα μας την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, προτάσσοντας την οργάνωση της αντιμετώπισης των εκμεταλλεζόμενων τάξεων για την ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους. Μαζί με τους ντόπιους, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω απέναντι στη φτώχεια, την εξαθλίωση, την καταπίεση και την καθυπόταξη, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Ενάντια στον φασισμό, τη μισαλλοδοξία, τον πόλεμο, την καταστολή και την εκμετάλλευση η Υπόθεση της παγκόσμιας Κοινωνικής Επανάστασης, της οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας πάνω στα συντρίμια του κόσμου της εξουσίας... είναι πάντα ζωντανή!

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ-ΦΘΟΥΡΙΟΥ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ,
ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΩΘΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΡΑΧΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ
ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ, ΤΑ PUSH-BACKS, ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ

Η τελευταία εβδομάδα έφερε στο προσκήνιο μια σειρά από νέα ναυάγια και τραγωδίες που αναδεικνύουν με τον πιο σφοδρό τρόπο την εφιαλτική πραγματικότητα για τους μετανάστες και πρόσφυγες στα θαλάσσια σύνορα της Ελλάδας. Στις 3 Απριλίου 2025, στη Ρόδο, τουλάχιστον 12 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους όταν το σκάφος τους ανατράπηκε κοντά στη νησίδα Σαλάκου. Η καθυστερημένη αντίδραση του ελληνικού λιμενικού, παρά την έγκαιρη ενημέρωση, άφησε τους επιβάτες αβοήθητους στα κύματα. Λίγες ώρες αργότερα στη Λέσβο,

σημειώθηκε νέο ναυάγιο, με 17 νεκρούς και τουλάχιστον 23 αγνοούμενους. Και τα δύο αυτά ναυάγια είναι μόνο ένα μικρό δείγμα του τρόμου που αντιμετωπίζουν όσοι τολμούν να διασχίσουν τη θάλασσα για να ξεφύγουν από τον πόλεμο και τη φτώχεια και να φτάσουν στην Ευρώπη. Επιπλέον, τον Δεκέμβριο του 2024, ένα ακόμα φρικτό ναυάγιο σημειώθηκε κοντά στη Ρόδο, όταν σκάφος που μετέφερε πρόσφυγες ανατράπηκε. Οι σοροί των θυμάτων εντοπίστηκαν ακρωτηριασμένες, σκορπισμένες ανάμεσα στα βράχια, καθώς το σαπιοκάραβο στο οποίο

στοιβάχτηκαν διαλύθηκε από τη θαλασσοταραχή. Όλα τα παραπάνω δεν είναι τίποτα άλλο παρά προμελετημένες δολοφονίες, κρατικά εγκλήματα προϊόντα της αντιμεταναστευτικής πολιτικής που εγκλωβίζει ανθρώπους σε θαλάσσιες διαδρομές θανάτου.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους δεν είναι αποκομμένη από τις δολοφονίες μεταναστών στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα. Η υπογραφή της συμφωνίας για την “επέκταση” του φράχτη στον Έβρο κατά 35χλμ, ώστε να “αναβαθμιστεί” περαιτέρω η θεωράκι-

ση των εξωτερικών συνόρων της Ελλάδας και κατ' επέκταση και της Ευρώπης σφραγίστηκε από τη δολοφονία εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών, στα ανοιχτά της Πύλου με 82 νεκρούς και 104 τραυματίες, αναδεικνύοντας με το χειρότερο τρόπο το ρόλο που επιτελεί η ρητορική περί ασφάλειας των συνόρων και οι φράχτες στα χερσαία σύνορα. Τα push-backs, οι παράνομες δηλαδή επαναπροωθήσεις μεταναστών, εξακολουθούν σε καθημερινή βάση, τα ναυάγια και οι πνιγμοί όσων επιχειρούν να διασχίσουν τα θαλάσσια σύνορα συνεχίζονται απρόσκοπτα, οι μετανάστες στοιβάζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και όσοι είχαν την "τύχη" να μείνουν σε κάποιο σχετικά αξιοπρεπές οίκημα μέσω κάποιου προγράμματος στέγασης, πετάχτηκαν στο δρόμο. Παρακολουθήσαμε κυβερνητικούς εκπροσώπους και σύσσωμο τον κρατικό μηχανισμό να επιχειρούν να διαψεύσουν τα δημοσιεύματα των New York Times που μιλούσαν για μυστικές φυλακές στον Έβρο όπου γίνονται συστηματικά βασανιστήρια σε πρόσφυγες και μετανάστες. Παρά τις διεθνείς καταγγελίες, μαρτυρίες και βίντεο που καταγράφουν εγκατάλειψη μεταναστών σε φουρτουνιασμένες βραχονησίδες και push-backs από σκάφη του λιμενικού, η συγκάλυψη συνεχίζεται. Το ελληνικό κράτος αρνείται την αλήθεια, την ίδια ώρα που η Frontex σιωπά ή αποχωρεί.

Η προσπάθεια αποκλεισμού και εκτοπισμού των μετανασ(ρι)ών από τον κοινωνικό ιστό και το κέντρο των πόλεων έχει σχεδόν ολοκληρωθεί με την άμεση μεταφορά τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, η διαδικασία χορήγησης ασύλου ολοένα και δυσχεραίνεται και το νομικό οπλοστάσιο του κράτους αναβαθμίζεται μέσα από την πρόταση σχεδίου νόμου για το "Νέο Κώδικα Μετανάστευσης". Το 2024, ο "Νέος Κώδικας Μετανάστευσης" τέθηκε σε ισχύ, καταργώντας κάθε έννοια ασφάλειας και προοπτικής για τους/τις μετανάστ(ρι)ες. Αυστηροποιεί τις προϋποθέσεις παραμονής, διευκολύνει τις απελάσεις και αποκλείει χιλιάδες από την ανανέωση άδειας διαμονής. Οι αιτήσεις απορρίπτονται μαζικά, χωρίς καν δικαίωμα ουσιαστικής προσφυγής. Και φυσικά τα Μ.Μ.Ε. σε απόλυτη αρμονία με τις κρατικές – κυβερνητικές επιταγές δε χάνουν την παραμικρή ευκαιρία για να διαχύσουν ρατσιστικό δηλητήριο στο κοινωνικό σώμα!

Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης συνοψίζονται στα παραδείγματα του κέντρου κράτησης στην Κόρινθο, στο Καρά Τεπέ, στη Λέσβο, στο Παρανέστι της Δράμας αλλά και σε όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ανά την επικράτεια, όπου οι άνθρωποι αναγκάζονται να ζουν έγκλειστοι, χωρίς ρεύμα, θέρμανση και τρεχούμενο νερό, στοιβαγμένοι σε σκηνές. Ακόμα όμως και όσοι καταφέρνουν να ξεφύγουν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, βρίσκονται αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα της διαβίωσης ως αόρατες υπάρξεις μέσα στα καπιταλιστικά κέντρα. Η μια κυβέρνηση διαδέχεται την άλλη και μέσω της εγκληματικής πολιτικής τους η οποία

συνίσταται στις εκκενώσεις των προσφυγικών καταλήψεων, τις έντονες πιέσεις με σκοπό να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους αλλά και τη διακοπή ή την τρομακτική περικοπή των οικονομικών βοηθημάτων και προγραμμάτων που τους παρέχονταν, τους επιβάλλουν να ζουν κάτω από ένα καθεστώς εξευτελισμού χωρίς να ξέρουν τι τους ξημερώνει. Οι εξώσεις έρχονται η μία μετά την άλλη, ακόμη και σε όσους αιτούντες ασύλου έχουν πάρει θετική απόφαση, με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να φεύγουν από τη χώρα ή να μένουν πολλά άτομα και οικογένειες μέσα σε ένα διαμέρισμα, ακόμα και να ζουν στο δρόμο μη έχοντας άλλη επιλογή.

Το κράτος και το κεφάλαιο μας γνωστοποιούν για χιλιοστή φορά με τον χειρότερο τρόπο, πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, μετανάστης ή οποιοδήποτε μέλος της κατώτερης κοινωνικής τάξης. Οι ζωές των καταπιεσμένων συνεχίζουν να θυσιάζονται. Στη μακρά λίστα των θανάτων που έχουν καταγραφεί εν μέσω πανδημίας, στις όλο και συχνότερες γυναικοκτονίες και τις δολοφονίες Ρομά από τους ένστολους φρουρούς του κράτους, στο τεράστιο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών που κόστισε τη ζωή σε τουλάχιστον 57 συνανθρώπους μας, στα εκατοντάδες θανατηφόρα «εργατικά ατυχήματα», στις αμέτρητες δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών, στα χερσαία ή θαλάσσια σύνορα, στις βραχονησίδες και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η λίστα αυτή συνεχίζεται με τα νέα ναυάγια στην Πύλο, τη Ρόδο και τη Λέσβο, και την εφιαλτική πραγματικότητα των νεκρών και αγνοούμενων που στοιβάζονται στις θάλασσες.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική και η συντηρητικοποίηση της κοινωνίας δεν ξεκινάνε σήμερα. Το καθεστώς εξαίρεσης όπως αυτό αποτυπώνεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στο δόγμα της μηδενικής ανοχής που επιβάλλεται σε όσους αντιστέκονται αποτελούν την ουσία του κράτους και της εξουσίας. Το δικαίωμα στην ζωή και στην αξιοπρέπεια εκμηδενίζεται για όσους περισσεύουν, για τους αδύναμους, τους φτωχούς, τους μετανάστες και τις μετανάστριες, η δημοκρατία δηλαδή επιλέγει ποιους θα αγνοήσει και ποιους θα προστατέψει και ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός επελαύνει.

Λέμε εδώ και χρόνια ότι η απομείωση της αξίας της ανθρώπινης ζωής όπως συντελείται από τις διαχρονικά εγκληματικές πολιτικές του κράτους και τις επιταγές του κεφαλαίου διαμορφώνουν ολοένα πιο δολοφονικά περιβάλλοντα. Σήμερα, μετά και τη μαζική κρατική δολοφονία που διαπράχτηκε στα Τέμπη, μετά τη μαζική δολοφονία μεταναστών στην Πύλο, η αίσθηση στην κοινωνική βάση είναι ότι έχουμε βρεθεί στη μέση ενός ακήρυχτου πολέ-

μου, πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, πρόσφυγας, μετανάστης ή μέλος κάποιας μειονότητας. Οι ζωές των καταπιεσμένων θυσιάζονται στον βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας, η οποία για να συνεχίσει απρόσκοπτα τον κύκλο εκμετάλλευσης χρειάζεται την κρατική τρομοκρατία.

Φαντάζει κάθε άλλο παρά επιτακτική η ανάγκη οργάνωσης και αντίστασης απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να υπερασπίσουμε τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση! Να μη συνθησίσουμε το θάνατο, την καθημερινότητα των εξώσεων, των εκκενώσεων και των πλειστηριασμών, τα ναυάγια, τις γυναικοκτονίες, τους βιασμούς.

Στεκόμαστε ενάντια στον πόλεμο, στην Ευρώπη – Φρούριο και στις διακρατικές αντιμεταναστευτικές συμφωνίες, ενάντια στις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών, στη φασιστική πολιτική του ελληνικού κράτους, στο ρατσισμό, στον εθνικισμό και στη μισαλλοδοξία. Η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων ξένων ή ντόπιων αποτελεί το όπλο μας ενάντια στους εκμεταλλευτές. Ντόπιοι και μετανάστες αντιστεκόμαστε στην ρατσιστική θανατοπολιτική κράτους και κεφαλαίου, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μαζί απέναντι στους πολέμους, τη φτώχεια και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ – ΚΟΙΝΗ ΖΩΗ ΜΕ ΤΟΥΣ/ΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
Μαύρο & Κοκκίνο, μέλος ΑΠΟ

**ΚΑΘΕ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΣΤΑ PUSHBACKS,
ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ, ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ

ΜΕ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΡΙΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΜΕ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ
ΤΡΙΤΗ 8/04 19.00**

ΜΕΛΟΣ ΑΠΟ-02

Ενάντια στις μεθοδεύσεις των κρατικών κατασταλτικών επιτελείων ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΑΝΤΡΕΑ ΦΛΩΡΟΥ

Στις 22/04/24 ο αναρχικός Αντρέας Φλώρος απαγάγεται από την αντιτρομοκρατική στην Πάτρα όπου διαμένει και οδηγείται στην Αθήνα για ανάκριση. Ταυτόχρονα πραγματοποιείται πολύωρη εισβολή στο σπίτι του και κατάσχονται ηλεκτρονικά του μέσα και προσωπικά του αντικείμενα. Με βάση τα ευφάνταστα αστυνομικά σενάρια συντάσσεται δικογραφία με την οποία δίδεται με τον τρομονόμο (187Α) και του αποδίδονται κατηγορίες για ένταξη σε τρομοκρατική ομάδα και για συμμετοχή ως φυσικός αυτουργός σε ενέργειες της οργάνωσης “Σύμπραξη Εκδίκησης”. Από την πρώτη στιγμή της σύλληψης του ο Α. Φλώρος αρνείται το σύνολο των παντελώς σαθρών κατηγοριών που του αποδίδονται, καθώς μοναδικά στοιχεία είναι δύο κείμενα ανάληψης ευθύνης της “Σύμπραξης Εκδίκησης” τα οποία βρέθηκαν αντιγραμμένα σε ηλεκτρονικά του μέσα, με ημερομηνίες αποθήκευσης ύστερες της δημοσίευσής τους στο διαδίκτυο. Η προφυλάκισή του στις φυλακές Άμφισσας από τις 26/04/24 και η δικαστική του ομηρία μέχρι σήμερα αναδεικνύουν τον ρεβανσισμό των κατασταλτικών επιτελείων απέναντι σε έναν αναρχικό κοινωνικό αγωνιστή με διαρκή και πολύχρονη παρουσία στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες.

Η στοχοποίηση, η δίωξη και η προφυλάκιση του συντρόφου Α. Φλώρου αποτελεί και αυτή μέρος της συνολικής κατασταλτικής εκστρατείας απέναντι στο αναρχικό κίνημα, που είναι πάγια και διακηρυγμένη θέση του κράτους,

15 Μάη: Συγκέντρωση στην Αθήνα, Προπύλαια

Θεσ/νίκη: Συγκέντρωση 5/5, Τσιμισκή με Ναυαρίνου

ειδικά μετά την εξέγερση του 2008, και αυτό οφείλεται ακριβώς στο ότι οι αναρχικοί συνεχίζουν να αποτελούν το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι των αγωνιζόμενων και μάχονται με όλες τους τις δυνάμεις όχι μόνο τον καπιταλισμό αλλά και το κράτος, χωρίς προσβάσεις, χωρίς διαμεσολαβήσεις, χωρίς εκπροσώπηση μέσα στο πολιτικό σύστημα εξουσίας και συναίνεση σε αυτό, γεγονός που καθιστά το αναρχικό κίνημα επικίνδυνο και μη ελέγξιμο. Οι προπαγανδιστικές, νομοθετικές και κατασταλτικές “αντι”τρομοκρατικές μεθοδεύσεις, όπως επίσης η συκοφάντηση των κοινωνικών αγώνων που δεν ενσωματώθηκαν καθεστωτικά στοχεύουν στην εγκληματοποίηση κάθε μορφής αντίστασης που δεν διαμεσολαβείται από τους θεσμούς, μέσα από το “κυνήγι της τρομοκρατίας”

και των “συγκοινωνούντων δοχείων” της.

Οι εξουσιαστές σήμερα επιχειρούν να σβήσουν τα αποτυπώματα ολόκληρων δεκαετιών σκληρών κοινωνικών και ταξικών αγώνων γιατί λειτουργούν ως κοινωνικά παραδείγματα αντίστασης που επιβιώνουν και αναπαράγονται, γιατί συνεχίζουν να εμπνέουν τις νέες γενιές και δείχνουν δρόμους αγώνα στους καταπιεσμένους στο σήμερα, γιατί κρατούν ζωντανή την προοπτική της κοινωνικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης. Το απρόσκοπτο βάθεμα των αντικοινωνικών και βίαιων αναδιρθρώσεων, για τον ριζικό κοινωνικό μετασχηματισμό, έχει ως προϋπόθεση τόσο το τσάκισμα συνολικά των κοινωνικών και ταξικών αγώνων όσο και ειδικά την πλήρη εξουδετέρωση του πιο συνειδητά αντισυναινετικού και ριζοσπαστικού κομματιού των αγωνιζόμενων, που θέτει ως ορίζοντα την καταστροφή του εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού κρατικού οικοδομήματος και τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Στις 16/05/25 ξεκινάει σε πρώτο βαθμό η δίκη του Αντρέα Φλώρου απέναντι στις μεθοδεύσεις και τα τρομοσενάρια των κρατικών κατασταλτικών επιτελείων. Από την πλευρά μας ως αναρχικοί στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα του συντρόφου για την άμεση απελευθέρωσή του και την παύση των εναντίον του διώξεων, επιχειρώντας συνεχώς να στήσουμε οδοφράγματα αλληλεγγύης απέναντι στην κρατική καταστολή και στην ιδεολογική και κατασταλτική εκστρατεία του κράτους, που στοχεύει τον αναρχικό αγώνα και τις αδιαμεσολάβητες κοινωνικές και ταξικές αντιτάσεις.

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ – ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ
Οργάνωση και αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΚΙ ΑΣ ΜΗΝ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ ΠΟΤΕ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΓΓΟΣ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΩΝ!
ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΠΟΛΕΜΑΜΕ

ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΜΙΑ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΧΩΡΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΞΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΚΟΥΒΑΛΑΜΕ ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ – ΤΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ !

ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ
ΤΟΥ Β. ΜΑΓΓΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΕΜΠΤΗ 5 ΙΟΥΝΗ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 9.00

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

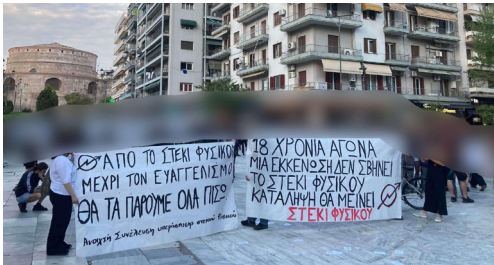
Από την πορεία που πραγματοποιήθηκε σε κεντρικούς δρόμους της Καρδίτσας μετά τη λήξη της συγκέντρωσης στα δικαστήρια, την ημέρα έναρξης της δίκης των μπάτσων βασανιστών του Βασίλη Μάγγου. Η δίκη αναβλήθηκε.

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις - Κάτω τα χέρια από το άσυλο

Το προηγούμενο διάστημα, οι καταλήψεις και τα στέκια αγώνα βρέθηκαν για άλλη μια φορά στο στόχαστρο του κατασταλτικού μηχανισμού.

Συγκεκριμένα, πριν δύο εβδομάδες εκκενώθηκε η νεοσύστατη κατάληψη Ρασπράβα στα Εξάρχεια και το πρωί της 22ης Απριλίου η κατάληψη Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο και το στέκι Φυσικού στο Α.Π.Θ. Οι καταλήψεις και τα στέκια αγώνα αποτελούν έναν διαφορετικό τρόπο ύπαρξης στις σύγχρονες αστικές και κεφαλαιοκρατικές πόλεις, όπου οι άνθρωποι επιλέγουν να προτάξουν την αλληλεγγύη και την αξιοπρέπεια απέναντι στην λαίλαπα της εμπορευματοποίησης, την οριζοντιότητα και την αυτοοργάνωση απέναντι στις ιεραρχικές δομές και τους συλλογικούς αγώνες απέναντι στην ολοένα και αυξανόμενη ιδιωτέυση. Στο εσωτερικό τους, επιτυγχάνεται η πολιτικοποίηση και η ριζοσπαστικοποίηση της κοινωνικής βάσης,

Συγκέντρωση αλληλεγγύης 23 Απριλίου, Θεσσαλονίκη

πραγματοποιούνται πολιτιστικές, πολιτικές και ανθρωπιστικές δράσεις και συσπειρώνεται ο κόσμος του αγώνα. Όσον αφορά το στέκι του Φυσικού, η εκκένωση του έρχεται να ενισχύσει την εικόνα που οραματίζονται για το πανεπιστήμιο κράτος, πρυτανικές αρχές και μπάτσοι. Δηλαδή ενός αποστειρωμένου και ιδρυματοποιημένου χώρου στον οποίο δεν θα εδαφικοποιείται καμία κοινωνικοπολιτική δράση και σιδήποτε δε συμβαδίζει με αυτή την 'ιδεατή' εικόνα θα αποκόπεται. Αξιοпрόσεκτη είναι η συντονισμένη δράση των διοικητικά ανώ-

τερων του πανεπιστημίου με τους μπάτσους και τα ΜΜΕ, μιας και συνεργάστηκαν άμογα για την εκκένωση του χώρου, έσπευσαν να επιδοθούν ξανά στο αφήγημα περί 'κέντρων ανομίας και διατάραξης της ομαλής λειτουργίας των πανεπιστημίων' και, τέλος, επιχείρησαν να πολώσουν τον κόσμο θέτοντας το δίλημμα: στέκι αντιεξουσιαστών ή 'Κέντρο φιλοξενίας Α.με.Α. και συνοδών'; Όπως και το 2021, όταν έθεσαν το δίλημμα κατάληψη-στέκι στο Βιολογικό ή βιβλιοθήκη, έτσι και τώρα, το κράτος επιδεικνύει μια υποκριτική στάση εύνοιας, αφού όχι μόνο δεν καταπολεμά τα χρόνια προβλήματα της εκπαίδευσης αλλά, αντιθέτως, τα δικαιώνει. Μιλάνε για κέντρο φιλοξενίας ατόμων με αναπηρία όταν ούτε το Campus αλλά ούτε και κάποια άλλη σχολή είναι προσβάσιμοι χώροι για αυτά. Εσκεμμένα τα χαρακτηρίζουν ευαίσθητη ομάδα και 'άτομα με ειδικές ανάγκες' για να δικαιολογήσουν την παντελή αδιαφορία που δείχνουν προς αυτά, μη προνοώντας σε καμία δημόσια δομή για την πρόσβαση και την εξυπηρέτησή τους. Φυσικά, κάθε πλήγμα που δέχονται τα στέκια και οι χώροι του αγωνιζόμενου κόσμου εντός των πανεπιστημίων εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, με κύριο εκφραστή της τον νόμο Κεραμέως-Χρυσόχοιδη, ο οποίος όριζε την κατάργηση του ασύλου και, συνεπώς, την απρόσκοπτη περιφορά μπάτσων εντός του Campus, την θέσπιση πανεπιστημιακής αστυνομίας (ΟΠΠΙ) και της Ε.Β.Ε. σε μια προσπάθεια να ενταθούν οι ταξικοί φραγμοί για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια. Ακόμα, η συζήτηση περί διαγραφών και 'αιώνιων φοιτητών' αναζωπυρώνεται συνεχώς καθιστώντας ξεκάθαρο ότι το κράτος δεν αντιλαμβάνεται ούτε στο ελάχιστο το αυξημένο κόστος ζωής που υποχρεώνει φοιτη(ρι)ες να δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές τους για να βιοποριστούν αλλά ούτε και το πλήρως εντατικοποιημένο πρόγραμμα σπουδών. Συνάμα, το 2024 άνοιξε ο δρόμος για

την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων (μέσω της ψήφισης του νομοσχεδίου 'Ελεύθερο Πανεπιστήμιο'), ενός βαθιά αντιεκπαιδευτικού μέτρου που μετατρέπει απροκάλυπτα την παιδεία και την γνώση σε εμπόρευμα ενώ αποκλείει ακόμα περισσότερα άτομα από την εκπαιδευτική διαδικασία. Στην ίδια κατεύθυνση νομιμοποίησης της εισχώρησης ιδιωτικού κεφαλαίου στις δημόσιες δομές βρίσκεται και η ίδρυση των 'Δημόσιων Γνώσεων Σχολείων', δηλαδή σχολείων για αρίστους που θα τροφοδοτούν τον ανταγωνισμό από μικρή ηλικία. Όλα αυτά εξακολουθούν να συμβαίνουν παράλληλα με την υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση των πανεπιστημίων, της στοχοποίησης αγωνιστρι(ρι)ών και της επιβολής πειθαρχικών καθώς και της συννεργασίας των πανεπιστημίων μέσω ερευνητικών προγραμμάτων με την πολεμική βιομηχανία, τον στρατό και την αστυνομία.

Αντιλαμβανόμαστε τα στέκια, τις καταλήψεις και τους αναρχικούς χώρους ως αναπόσπαστα και πολύτιμα εργαλεία του αγώνα μας, καθώς μέσα σε αυτούς οργανώνουμε τις δικές μας αντιιεραρχικές κοινότητες και υψώνουμε συλλογικά τις αντιστάσεις μας απέναντι στον καπιταλισμό, το κράτος και σιδήποτε προσπαθεί να φимώσει τις φωνές ελευθερίας. Μέσα σε αυτούς τους χώρους υπάρχουμε με τους δικούς μας όρους έξω από αυτούς που μας επιβάλλει ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός. Για αυτό και θα αγωνιστούμε μέχρι τέλους για την επαναδιεκδίκηση των φαινομενικά 'χαμένων' χώρων αλλά και την απελευθέρωση άλλων τόσων και περισσότερων.

10-100-1000 ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ CAMPUS ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΜΑΦΙΑ

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
Quieta Movere

Κάλεσμα σε συγκέντρωση ενάντια στη Σύνοδο Πρυτάνεων στη Χαλκιδική

Από τις 6 έως τις 9 Μαΐου θα διεξαχθεί στην Χαλκιδική η Σύνοδος των Πρυτάνεων, ανάμεσα στους πρυτάνεις των εγχώριων πανεπιστημίων και σε στελέχη του υπουργείου Παιδείας. Κύριος άξονας της συνόδου θα είναι η επιβολή των διαγραφών στο πλαίσιο της επιχειρούμενης επέλασης της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, καθώς και η "ασφάλεια" των πανεπιστημίων εν μέσω νέων εξαγγελιών για επαναφορά της ΟΠΠΙ και για εγκατάσταση καμερών και τουρνικέ στις σχολές.

Η επιβολή των διαγραφών, η εφαρμογή δηλαδή του νόμου 4777, έρχεται σε περίοδο πολυεπίπεδης επίθεσης στο κοινωνικό αγαθό της παιδείας. Απώτερος σκοπός της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης είναι η διάλυση του δημόσιου χαρακτήρα, τόσο του πανεπιστημίου όσο και του σχολείου, με τα ίδια να μη προσαρμόζονται απλώς στην εξυπηρέτηση επιχειρηματικών συμφερόντων, αλλά να εμπορευματοποιούνται και αυτά, λειτουργώντας σαν ιδιωτική επιχείρηση με γνώμονα τους νόμους

της προσφοράς και της ζήτησης, παράγοντας τους μελλοντικούς εξειδικευμένους εργάτες που χρειάζεται η αγορά.

Έτσι, το πανεπιστήμιο και το σχολείο του Κεφαλαίου θα πρέπει να στρέψουν όλη τους την λειτουργία προς την κατεύθυνση της μέγιστης δυνατής κερδοφορίας, αφήνοντας πίσω τα "βαρίδια", και υιοθετώντας πλήρως τη λογική της λεγόμενης "αριστείας". Η γνώση-εμπόρευμα θα πρέπει να διατίθεται σε λίγους και εκλεκτούς, που θα μπορούν να ανταπεξέλθουν τόσο στις οικονομικές απαιτήσεις όσο και στους ασφυκτικούς ρυθμούς φοίτησης. Έτσι, ολοένα και μεγαλύτερα κοινωνικά κομμάτια θα αποκλείονται από αυτή, είτε διαγραφόμενα μετά από ένα αυθαίρετο όριο εξαμήνων για την ολοκλήρωση της φοίτησης, είτε μέσω του αποκλεισμού τους από την εκπαιδευτική διαδικασία ευρύτερα με νόμους, όπως η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και η τράπεζα θεμάτων. Ταυτόχρονα, νόμοι όπως αυτός για τη μετατροπή δημοσίων σχολείων σε Γνώσεις,

τα οποία θα λειτουργούν με όρους προτύπου σχολείου, στο οποίο η εισαγωγή θα γίνεται μέσω εξετάσεων, ουσιαστικά σημαίνουν, πως τα παιδιά αυτά τα οποία δε θα μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτές, θα αποκλείονται από τα σχολεία της γειτονιάς τους και θα στέλνονται μαζικά σε ήδη υπερπλήρη τμήματα καθιστώντας τα μη λειτουργικά. Ακόμη, η επιβολή της αξιολόγησης στους καθηγητές και οι εξαγγελίες περί απόλυσης αυτών που την αρνούνται, σηματοδοτούν την προσπάθεια επιβολής πλήρους ελέγχου, μετατρέποντάς τους ουσιαστικά σε υποταγμένους υπαλλήλους που θα υπακούουν συνεχώς σε εντολές, πετώντας έξω από τα σχολεία κάθε ριζοσπαστικό.

Για την εφαρμογή όλων των παραπάνω αναδιαρθρώσεων, χρειάζεται η πλήρης αποστείρωση των πανεπιστημίων και η καταστολή της πολιτικής έκφρασης εντός αυτών. Για αυτό, το μέλημα και ο πρωταρχικός ρόλος των πρυτανικών αρχών είναι οι εκκενώσεις των κατειλημμένων χώρων εντός

Κάλεσμα σε πορεία υπεράσπισης του ασύλου και των καταλήψεων εντός του Αλληλεγγύη στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής

Την Τρίτη 13 Μαΐου στις 7.00 το πρωί αστυνομικές δυνάμεις μπαίνουν στη Νομική και εισβάλλουν στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο. Το ίδιο απόγευμα, σε συνδυασμό με το αστυνομικό-μιντιακό σόου των 6 συλλήψεων που κατηγορούνται για την επίθεση που έλαβε χώρα σε εκδήλωση της ΔΑΓΓ-ΝΔΦΚ στην ίδια σχολή μια εβδομάδα πριν, φωτογραφίες από τον επί 13 χρόνια αυτοδιαχειριζόμενο χώρο, μετά την παράδοση του από την Κοσμητεία στον φοιτητικό σύλλογο ώστε να λειτουργήσει σαν κοινωνικό κυλικείο, κυκλοφορούν στα ΜΜΕ και στα τηλεοπτικά δελτία, παρουσιάζοντας τον ως μια παρατημένη “εστία ανομίας”, διαχειριζόμενη από αντικοινωνικά στοιχεία. Το Σάββατο 17 Μαΐου -και μετά την άμεση ανακατάληψη του χώρου μετά την πρώτη εισβολή- η διοίκηση κλείδωσε την πύλη της Μασσαλίας, άδειασε τον χώρο, έβρισε συνθήματα και τοιχογραφίες και ξεχαρβάλωσε τις πόρτες.

Η εκκένωση αυτή δεν έρχεται σε κενό χρόνο, αλλά ως κομμάτι μιας ιδεολογικής και κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους πάνω στα πανεπιστήμια, που περιλαμβάνει εξαγγελίες για την επιβολή διαγραφών είτε με τη συμπλήρωση ενός αυθαίρετου ορίου εξαμήνων είτε ακόμα με σύλληψη εντός πανεπιστημιακού χώρου, χωρίς καν καταδικαστική απόφαση δικαστηρίου, την ελεγχόμενη είσοδο με πάσο στις σχολές, την τοποθέτηση καμερών, τις τακτικές αστυνομικές περιπολίες μέσα στα πανεπιστήμια καθώς φυσικά και την καταστολή και εκκένωση όλων των κατειλημμένων και αυτοδιαχειριζόμενων χώρων, και αποτελεί συνέχεια όλου του προηγούμενου διαστήματος με τις απανωτές εισβολές ΜΑΤ και Δέλτα στην κατειλημμένη Πολυτεχνειούπολη, τις εκκνώσεις, την επιβολή πειθαρχικών για συνδικαλιστική δράση και τις συλλήψεις για πολιτική δράση σε χώρους ασύλου.

Μια προσπάθεια που βρίσκεται σε εξέλιξη βάσει ενός πάγιου και διατυπωμένου στόχου του κράτους που βάλλει ενάντια στην ίδια τη φύση της παιδείας ως κοινωνικού αγαθού. Μια κεντρική πολιτική, που υποστηρίχθηκε από όλους τους πολιτικούς διαχειριστές της κρατικής εξουσίας τα τελευταία χρόνια, και καθόλου δεν αποτελεί απλώς μια απλή προσπάθεια αποπροσανατολισμού από διάφορα κοινωνικά/ταξικά ζητήματα της καθημερινότητας.

Η πρωτοφανής επίθεση των τελευταίων μηνών δεν αποκόπτεται από την ευρύτερη επιβολή της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης αλλά αντιθέτως αποτελεί οργανικό κομμάτι της. Η παιδεία όπως και μια σειρά άλλων κοινωνικών αγαθών (υγεία, τροφή στέγαση) βρίσκονται στο στόχαστρο του κράτους και του κεφαλαίου με σκοπό τη διάλυση του δημόσιου χαρακτήρα τους. Τα πανεπιστήμια συγκεκριμένα δεν πρέπει να προσαρμόζονται απλώς στην εξυπηρέτηση επιχειρηματικών συμφερόντων αλλά να εμπορευματοποιούνται και αυτά, λειτουργώντας σαν ιδιωτική επιχείρηση με γνώμονα τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης.

Ταυτόχρονα, το πανεπιστημιακό άσυλο, ιδω-
μένο μέσα από τον κοινωνικό του χαρακτήρα
έχει αποτελέσει τόσο πεδίο πολιτικής συλλογικο-
ποίησης και έκφρασης ευρύτερων κοινωνικών
κομματιών όσο και το ορμητήριο αγώνων που
δεν έμειναν περιχαρακωμένοι εντός του, αλλά
που έθρεψαν τον ίδιο τον κόσμο του κράτους και
του καπιταλισμού. Η συνεχής επίθεση σε αυτό λοι-
πόν αποσκοπεί τόσο να αλλοιώσει τη σχέση της
κοινωνίας με το πανεπιστήμιο, με το δεύτερο να
μετατρέπεται απλώς σε ένα στείρο περιβάλλον
εκπαίδευσης των εξειδικευμένων εργατών που
χρηιάζεται η αγορά, όσο και να βάλλει ενάντια
στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις ευρύτερα

Πορεία υπεράσπισης του ασύλου και των καταλήψεων, 5 Ιούνη, Νομική Σχολή/Αθήνα

αποσκοπώντας σε μια αλλαγή του κοινωνικού παραδείγματος προς τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, μέσα από τη διαγραφή της συλλογικής μνήμης και μιας αγωνιστικής κουλτούρας που έχει αφήσει ως παρακαταθήκη η εξέγερση του Πολυτεχνείου του '73, αναγκάζοντας έτσι οποιαδήποτε προοπτική κοινωνικής ανταρσίας και αναστροφής της τάξης πραγμάτων.

Μπροστά στην κλιμακούμενη επίθεση απέναντι στους αγωνιστές/-τριές και την βίαιη αναπροσαρμογή όσων ξέραμε για την πολιτική και συνδικαλιστική δράση στις σχολές, εμείς, ως Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, να δηλώσουμε σε όλους τους τόνους πως μπροστά στην καταστολή και την κρατική και μιντιακή τρομοκρατία, δεν κάνουμε βήμα πίσω. Η μόνη απάντηση στην επίθεση που δεχόμαστε, η οποία γίνεται όλο και πιο ανελέητη, όλο και πιο βρώμικη, είναι η οργάνωση και ο αγώνας. Να είμαστε έτοιμοι για τους αγώνες που έρχονται, για να υπερασπιστούμε όσα έχουν μείνει και να τα πάρουμε όλα πίσω.

**10, 100, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ,
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ
ΣΗΨΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ -
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

και έκτος του Πανεπιστημιακού ασύλου, οι δίδωξες φοιτητών/-τριών για συνδικαλιστική και πολιτική δράση εντός των σχολών. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι ταυτόχρονες εκκενώσεις των κατειλημμένων χώρων στο Ε.Μ.Π. (Γραμμικό, Παπασωτηρίου, ΑΚΜ), η εκκένωση των στεκιών Primavera και Φυσικού στο Α.Π.Θ. η 7η εκκένωση του στεκιού utopia ad στο Δ.Π.Θ, αλλά και η 2η εκκένωση της κατάληψης του Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο, με ενορκηστωτές της επικέρσης, τις πρυτανικές αρχές του Πανεπιστημίου Κρήτης και του ΕΜΠ ιδιοκτησίας των οποίων είναι το “Μεγάλο Σπίτι”. Άλλο ένα παράδειγμα της υφιστάμενης καταστολής αποτελεί η πειθαρχική δίωξη φοιτήτριας για συνδικαλιστική δράση από την πρυτανική αρχή του Ε.Μ.Π., η σύλληψη του αναρχικού φοιτητή Ζ.Μ. για παρέμβαση αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό καθώς και η τελευταία στοχοποίηση διδακτορικού φοιτητή και συνδικαλιστή ερευνητή από τις Πρυτανικές αρχές του ΕΜΠ. Όλα τα παραπάνω, αποδεικνύουν το μένος με το οποίο το κράτος και

οι πρωτανικές αρχές πολεμάνε κάθε λογική αντίστασης.

Απέναντι λοιπόν σε ακόμα μία σύνοδο των πολιτικών υπευθύνων της διάλυσης της δημόσιας παιδείας και των εντολοδόχων τους, πρέπει να προβάλλουμε τις αντιστάσεις μας. Η ματαίωση της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης μπορεί να έρθει μόνο μέσα από τη συλλογική και οργανωμένη από τα κάτω δράση του φοιτητικού κινήματος μακριά από πεφωτισμένες κομματικές ηγεσίες, συντεχνιακά αιτήματα και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, που αναπαράγουν έναν φαύλο κύκλο περιχαρακωμένων αγώνων με προκαθορισμένη αρχή μέση και τέλος, καθόλα ακίνδυνη για το κράτος και το κεφάλαιο.

Να προτάξουμε την αυτοοργάνωση σε όλες τις σχολές, φτιάχνοντας τις δομές, που θα προωθούν ένα ελευθεριακό μοντέλο πολιτικοποίησης και θα μπορούν να έρθουν σε σύγκρουση με την ηγεμονία των γραφειοκρατικών ρεφορμιστικών δυνάμεων στους φοιτητικούς συλλόγους, ξεπερνώντας

τα αιτήματα για μια περαιτέρω κρατικοποίηση και αντιπροτάσσοντας το Πανεπιστήμιο, για το οποίο πραγματικά παλεύουμε. Το Πανεπιστήμιο της αυτοδιαχείρισης και της αυτοοργάνωσης, σε μια κοινωνία Ισότητας, Αλληλεγγύης, Ανθρωπισμού, όπου η γνώση, η επιστήμη και η τεχνολογία δε θα βρίσκονται στα χέρια κάποιων πολιτικών και οικονομικών ελίτ αλλά θα γεννιούνται, θα εμνημονεύονται και θα επιστρέφουν στο κοινωνικό σώμα. Για μια ελευθεριακή παιδεία σε μια ελευθεριακή κοινωνία.

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΜΕ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ -
ΠΟΡΕΙΕΣ - ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ - ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

**ΥΨΩΝΟΥΜΕ ΤΑΞΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ
ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
Quieta Movere

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

Ιστορικό σημείωμα για τη συμμετοχή Μαύρων Αμερικανών στην Ισπανική Επανάσταση

Κατά τη διάρκεια της Ισπανικής Επανάστασης και του Αντιφασιστικού πολέμου ενάντια στα στρατεύματα του Φράνκο, περισσότεροι από 50.000 αγωνιστές, άντρες και γυναίκες, από 53 διαφορετικές χώρες του κόσμου, συνέρρευσαν στην Ισπανία, προκειμένου να ενισχύσουν το αντιφασιστικό μέτωπο. Η διεθνική σύνθεσή τους ήταν ποικίλη όσο και οι πολιτικές διαδρομές που τους οδήγησαν να διασχίσουν τα σύνορα για να πολεμήσουν ως εθελοντές στο πλευρό των Ισπανών αντιφασιστών: Συνδικαλιστές εργάτες, μέλη των Διεθνών Εργατών του Κόσμου (IWW), δημοκρατικοί, κομμουνιστές, αναρχικοί συνέθεσαν ένα μωσαϊκό αλληλεγγύης, τις Διεθνείς Ταξιαρχίες. Παρά την προσπάθεια του Ισπανικού Κομμουνιστικού Κόμματος να τις χρησιμοποιήσει ως μέσο ισχυροποίησης της θέσης του εντός του αντιφασιστικού στρατοπέδου, οι διεθνιστές που συμμετείχαν στην Ισπανική Επανάσταση επιβεβαίωσαν στα πεδία της μάχης ενάντια στα φασιστικά στρατεύματα την δυναμική της διεθνούς αλληλεγγύης, γράφοντας τις δικές του σελίδες στην ιστορία των προσπαθειών για την παγκόσμια κοινωνική χειραφέτηση.

Από τις πλέον πολυσήμαντες παρουσίες στις Διεθνείς Ταξιαρχίες ήταν αυτή των Μαύρων Αμερικανών αγωνιστών, οι οποίοι συνέδραμαν τον αντιφασιστικό αγώνα μέσω της 15ης Διεθνούς Ταξιαρχίας, με το «Τάγμα Αβραάμ Λίνκολν». Η 15η Διεθνής Ταξιαρχία αποτελούνταν από το τάγμα Λίνκολν στο οποίο συμμετείχαν κυρίως Βορειοαμερικανοί, το βρετανικό και το καναδικό τάγμα, το βαλκανικό τάγμα «Δημητρώφ και το γαλλο-βελγικό τάγμα «6η Φεβρουαρίου».

Στις μάχες της Χαράμα έξω από τη Μαδρίτη το αμερικανικό τάγμα θα υποστεί σοβαρές απώλειες και συνολικά μέχρι το τέλος της Επανάστασης από τους περίπου 3.000 Αμερικανούς εθελοντές οι 680 θα χάσουν τη ζωή τους, ενώ πολλοί ακόμα θα τραυματιστούν σε σειρά μαχών, όπως στην επίθεση στην Μπρουνέτε και στην Αραγονία. Ανάμεσά τους μέλη των IWW όπως ο αναρχικός ναυτικός Harry Owens, ο Herbert Schlessinger, ο Ivan Alroy Silvermann και ο Raymond Steele, οι οποίοι συμμετείχαν ενεργά στους ταξικούς αγώνες στις ΗΠΑ. Επίσης, αμερικανοί αναρχικοί θα πολεμήσουν μέσα από τις γραμμές της Διεθνούς Ταξιαρχίας Ντουρούτι, όπως ο Louis Rosenberg που έχασε τη ζωή του στο μέτωπο της Αραγονίας.

Η πλειονότητα των Αμερικανών αγωνιστών που συμμετείχαν στην Ισπανική Επανάσταση είχαν γαλουχηθεί στο περιβάλλον των απεργιών και των σκληρών ταξικών αγώνων των προηγούμενων ετών, ενώ είχε ζήσει την τρομοκρατία της αστυνομίας, των εργοδοτών και των μπράβων τους, μέσα στις οξυμένες συνθήκες φτώχειας κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '30 έπειτα από τη Μεγάλη Κρίση. Η σύνθεσή τους αντικατόπτριζε την δυναμική των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων στις ΗΠΑ εντός των οποίων οι Μαύροι Αμερικανοί συμμετείχαν αντιπαλεύοντας ταυτόχρονα τον

κοινωνικό-πολιτικό αποκλεισμό τους, τη θεσμική ανισότητα και τη ρατσιστική βία. Πρόκειται για την ίδια εποχή που βρίσκονταν σε ισχύ οι νόμοι του φυλετικού διαχωρισμού στην εργασία, την περίθαλψη, την εκπαίδευση, τη στέγαση και κάθε πλευρά της καθημερινής ζωής, από τα μέσα μεταφοράς ως τους χώρους διασκέδασης. Στον αμερικάνικο νότο επιβίωνε η ανατριχιαστική πρακτική του λιντσαρίσματος μαύρων αντρών και γυναικών, ενώ η δράση της Κου Κλουξ Κλαν εκτεινόταν από την αστυνομία και τους τοπικούς κυβερνήτες ως τους δικαστές και τα ανώτερα στρώματα της διοίκησης. Την ίδια περίοδο υπήρξε έντονη ριζοσπαστικοποίηση και πολιτικοποίηση των Αφροαμερικανών, μέσα από οργανώσεις για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, ενώ σημειώθηκε ένα κύμα ένταξης τους στις γραμμές του αμερικάνικου κομμουνιστικού κόμματος, το οποίο υποστήριζε τον παράλληλο αγώνα ενάντια στην οικονομική εκμετάλλευση και τον ρατσισμό, αντιπροσωπεύοντας για τους ίδιους την επαναστατική ελπίδα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα Αφροαμερικανού αγωνιστή είναι ο Fred Lucas, αγκιτάτορας στις κινητοποιήσεις των αρχών της δεκαετίας του '30 που έγιναν γνωστές ως «Hunger Marches». Στη διάρκεια αυτών των κινητοποιήσεων η ανεργία και η φτώχεια αποτέλεσαν το κύριο θέμα μίας καμπάνιας που αναδείκνυε πολιτικά το ζήτημα των συνθηκών εξαθλίωσης, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα πρακτικές αλληλεγγύης και αυτοοργάνωσης μέσω της συγκέντρωσης και ανταλλαγής αγαθών. Ο Fred Lucas, που συμμετείχε κατόπιν στην Ταξιαρχία Λίνκολν, υπήρξε δραστήριο μέλος αυτής της καμπάνιας στη Βοστώνη. Ήταν μιγάς, βορειοαμερικάνικης ιθαγενικής και αφρικανικής καταγωγής.

Επίσης μιγάς, με λευκό πατέρα και αфроαμερικανή μητέρα, ήταν ο Frank Edward Alexander, ο οποίος μεγάλωσε σε καταυλισμό των Σιού, πριν ενταχθεί στους IWW και γίνει κομμουνιστής. Μετά τη συμμετοχή του στην Ισπανική Επανάσταση επέστρεψε στις ΗΠΑ όπου και βρέθηκε αντιμέτωπος με τους ρατσιστικούς νόμους του αμερικανικού κράτους όταν θέλησε να παντρευτεί την λευκή σύντροφό του, καθώς οι «μικτοί γάμοι» απαγορεύονταν. Μετά τη συμμετοχή του στις μάχες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου επέστρεψε και πάλι στις ΗΠΑ, όπου υπέστη διώξεις την εποχή του Μακαρθισμού, κατά τη διάρκεια του οποίου βρέθηκε υπό τη συνεχή παρενόχληση των διωκτικών αρχών και τελικά στη φυλακή.

Στον στρατό των ΗΠΑ η συμμετοχή των Αφροαμερικανών είχε κυρίως «βοηθητικό» χαρακτήρα μέσω ξεχωριστών «έγχρωμων» ταγμάτων, τα οποία βρίσκονταν υπό την διοίκηση λευκών. Η ταξιαρχία Λίνκολν αποτέλεσε την πρώτη μεγάλη μικτή στρατιωτική μονάδα στην αμερικανική ιστορία. Ακόμα περισσότερο αποτέλεσε την πρώτη μονάδα της οποίας το διοικητικό πρόσταγμα απέκτησε ένας Αφροαμερικανός, ο Oliver Law.

Ο Oliver Law είχε προηγουμένως υπηρετήσει στον διαχωρισμένο αμερικανικό στρατό. Στη συνέχεια, ως εργάτης και άνεργος συμμετείχε στις κινητοποιήσεις της δεκαετίας του '30, κατά τις οποίες συνελήφθη και χτυπήθηκε πολλές φορές από την ειδική αντικομμουνιστική μονάδα της αστυνομίας του Σικάγο. Τον Μάρτιο του 1937 έγινε διοικητής της Ταξιαρχίας Λίνκολν και στις 9 Ιουλίου της ίδιας χρονιάς τραυματίστηκε στις μάχες έξω από τη Μαδρίτη. Όταν υπέκυψε στα τραύματά του οι σύντροφοί του τον έθαψαν με την ακόλουθη επιγραφή: "OLIVERLAW, THEFIRSTNEGROTOCOMMANDEAMERICANWHITESOLDIERS"

Στην ταξιαρχία Λίνκολν συμμετείχε επίσης η Αφροαμερικανή Salaria Kea, νοσοκόμα που μετακινήθηκε στο Χάρλεμ της Νέας Υόρκης εξαιτίας της ρατσιστικής νομοθεσίας του Οχάιο. Η Salaria, κοινωνικά ευαισθητοποιημένη, θέλησε να καταταγεί στον αμερικανικό Ερυθρό Σταυρό, της το αρνήθηκαν όμως λόγω του χρώματός της και έκτοτε απέκτησε έντονη αντιρατσιστική δράση. Στην Ισπανία συνελήφθη από τους φασίστες και φυλακίστηκε, μέχρι να την απελευθερώσουν οι σύντροφοί της. Το 1938 τραυματίστηκε σοβαρά κατά τη διάρκεια ενός αεροπορικού βομβαρδισμού και μεταφέρθηκε πίσω στις ΗΠΑ.

Μία γενική εκτίμηση για τον αριθμό των Μαύρων Αμερικανών διεθνιστών που συμμετείχαν στην Ισπανική Επανάσταση καταλήγει στους 90 με 100 συμμετέχοντες. Η παρουσία τους συμβόλιζε ό,τι οι φασίστες απεχθανόντουσαν. Απόγονοι σκλάβων, αγωνιζόμενοι εργάτες, αναρχικοί και κομμουνιστές. Οι Αφροαμερικανοί αγωνιστές εκτός από τη συμμετοχή τους στους ταξικούς αγώνες, είχαν κινητοποιηθεί έντονα ενάντια στην κατοχή της Αιθιοπίας από τον Μουσολίνι, καθώς αντιλαμβάνονταν τον Φασισμό ως ευθεία απειλή για την απανταχού μαύρη κοινότητα. Με τα δικά τους λόγια: «Ανυπομονούσαμε να πάμε στο μέτωπο και να σκοτώσουμε αυτούς τους φασίστες». Ο πολύπλευρος αγώνας τους, ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση καθώς και ενάντια στην επιπρόσθετη καταπίεση που βίωναν ως Μαύροι Αμερικανοί, χάρισε στον αντιφασιστικό και επαναστατικό αγώνα στην Ισπανία τον πλούτο της συνεισφοράς τους. Σύμφωνα με τους ίδιους ήταν μία μοναδική εμπειρία πραγματικής ισότητας μέσα στον αγώνα: «Στην Ισπανία αισθάνθηκα για πρώτη φορά ελεύθερος» (ThomasPage, μαχητής των Διεθνών Ταξιαρχιών).

Στις σημερινές συνθήκες αυτή τους η παρουσία αποδεικνύει πως απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα οι από τα κάτω μπορούν να αντιτάσσουν την διεθνιστική αλληλεγγύη και τον κινηματικό πλουραλισμό. Οι διαδρομές των Αφροαμερικανών αγωνιστών συναντήθηκαν με εκείνες εκατοντάδων χιλιάδων συναγωνιστών τους, με τον περίπλοκο και όμορφο τρόπο που συναντιούνται οι αγώνες των καταπιεσμένων, στη μεγαλύτερη έως τώρα στιγμή της ανθρώπινης ιστορίας, την Ισπανική Επανάσταση. Το παρόν σημείωμα είναι μία προσπάθεια υπενθύμισης μίας εν πολλοίς συσκοτισμένης και άγνωστης παραμέτρου της, ένας μικρός φόρος τιμής στους Μαύρους Αμερικανούς αγωνιστές που με το όπλο στο χέρι υπερασπίστηκαν τα ιδανικά της Αλληλεγγύης, της Ισότητας και της Ελευθερίας.

Στην κηδεία του Ντουρούτι

Εκδόθηκε από την κατάληψη Λέας Καραγιάννη 37 για την εκδήλωση για τα 80 χρόνια από την Κοινωνική Επανάσταση στην Ισπανία και τη βιβλιοπαρουσίαση του κόμικ «Η καρδιά του Ονείρου» των εκδόσεων 1704621, τον Νοέμβριο του 2016.

Ενάντια στην επέλαση του κρατικού ολοκληρωτισμού στο χώρο της παιδείας και σε κάθε κοινωνικό & εργασιακό χώρο - Η ταξική αλληλεγγύη είναι το όπλο μας!

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι της απόφασης του διοικητικού εφετείου Πειραιά για προσωρινή αναστολή της απόφασης για δυνητική αργία και της επιστροφής της Χρύσας Χοτζόγλου στο σχολείο της και στους μαθητές της κι οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι του κράτους άρχισαν να διαρρέουν πληροφορίες για οργή του πρωθυπουργού με αποτέλεσμα να επισπευστεί η εκδίκαση της οριστικής απόφασης του διοικητικού εφετείου Πειραιά στις 20/5 ανοίγοντας το δρόμο για την απόλυση της συναδέλφισσας, αλλά και όσων αγωνίζονται ενάντια στην αξιολόγηση και τη διάλυση της δημόσιας παιδείας. Τι κι αν η επέλαση του κρατικού ολοκληρωτισμού προκαλεί τριγμούς στη δικαστική εξουσία και δη στο εσωτερικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κυρίως κάτω από το βάρος των αλληλέγγυων κινητοποιήσεων των εκπαιδευτικών; Οι διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας δεν ορρωδούν προ ουδενός. Το έχουν άλλωστε δηλώσει απερίφραστα: η πολιτική της αξιολόγησης θα επιβληθεί δια πυρός και σιδήρου.

Αυτή η απόφασή τους αποτυπώνεται ανάγλυφα τόσο στην πρόσφατη καθ' ύπαγορευση απόφαση του διοικητικού εφετείου Κομοτηνής να μη δικαιώσει την προσφυγή των νεοδιοριστών συναδέλφων του 2020 και του 2021 με ένα σκεπτικό που ταυτίζεται με κείνο του υπουργείου όσο και στις διαρκείς αναβολές που ζητά το υπουργείο στην εκδίκαση των προσφυγών νεοδιοριστών της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας για την αυτοδίκαιη μονιμοποίησή τους, πιθανότατα εν αναμονή της απόφασης του ΣΤΕ στο

οποίο έχει προσφύγει το υπουργείο με τη βεβαιότητα ότι θα "δικαιωθεί"! Είναι φανερό ότι το κράτος προκειμένου να κάμψει τις αντιστάσεις των εκπαιδευτικών επαναπροσδιορίζει διαρκώς επί του αυστηρότερου τα όρια της νομιμότητας.

Είναι σαφές ότι διανύουμε μία περίοδο συνολικής συστημικής κρίσης, που το κρατικοκαπιταλιστικό σύμπλεγμα εξουσίας, προκειμένου να περισώσει τα προνόμιά του, να μεγιστοποιήσει τα κέρδη του και να διευρύνει τον έλεγχο πάνω σε όλα τα πεδία της καθημερινότητας των ανθρώπων επιτίθεται με μανία στην κοινωνία για τον βίαιο μετασχηματισμό της. Μέρος των αντικοινωνικών σχεδιασμών κράτους και αφεντικών - που έχουν ως αποτέλεσμα τις αναρίθμητες κρατικές δολοφονίες στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στα αστυνομικά τμήματα, στα τρένα, στα εργασιακά κάτεργα, στα υποστελεχωμένα νοσοκομεία και στον αποκλεισμό των εκμεταλλευομένων και καταπιεσμένων από τα στοιχειώδη κοινωνικά αγαθά (σίτιση, στέγαση, υγεία, παιδεία) - αποτελεί και η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση.

Στόχος της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης είναι η διάλυση της δημόσιας παιδείας, η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, η καταστολή των αγώνων εκπαιδευτικών και μαθητών και συνολικότερα η μετατροπή των σχολείων σε πεδία εφαρμογής και αναπαραγωγής της βαρβαρότητας του αδηφάγου συστήματος εξουσίας και εκμετάλλευσης με σκοπό τη διαμόρφωση - μέσω της τρομοκρατίας και της καλλιέργειας του κοινωνικού κανιβαλισμού - ενός ανθρώπου-δεσμώτη και μιας κοινωνίας-φυλακής.

Το τελευταίο διάστημα, η επίθεση κράτους και κεφαλαίου στον κόσμο της εκπαίδευσης εξελίσσεται ραγδαία: ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης (ωνάσεια σχολεία, διεθνές απολυτήριο, χορηγίες ιδιωτών, pisa) και αναρίθμητα πειθαρχικά σε βάρος απεργών εκπαιδευτικών. Κλιμάκωση της επίθεσης αποτελεί η απόφαση του πρωην Υπουργού Παιδείας Κ. Πιερρακάκη να θέσει σε δυνητική αργία τη Χ. Χοτζόγλου, μαζί με τη δίκωξη του Δ. Χατζουλάκη. Την ίδια στιγμή, έγ-

γραφο της ΔΙΔΕ Πειραιά ζητά από μέλη του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Πειραιά να δώσουν διευκρινίσεις για τη συνυπογραφή ανακοίνωσης της παράταξής τους, εντείνοντας το κλίμα τρομοκρατίας σε βάρος των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών. Ο στόχος είναι η διάλυση της δημόσιας παιδείας, ο ολοκληρωτικός έλεγχος και καταστολή των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών, η πλήρης κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων τους, η μετατροπή των σχολείων σε φυλακές για εκπαιδευτικούς και μαθητές.

Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η κρατική τρομοκρατία των αναρίθμητων πειθαρχικών δώξεων των αγωνιζόμενων νεοδιοριστών που αρνούνται την αξιολόγηση ως εργαλείο διάλυσης της δημόσιας παιδείας και κατηγοριοποίησης των σχολείων, κα-

Το προηγούμενο διάστημα πραγματοποιήθηκαν συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στη συνάδερφο Χρύσα Χοτζόγλου έξω από το Διοικητικό Εφετείο Πειραιά και έξω από την ΠΔΕ την ημέρα απολογίας των συναδέλφων Σοφίας Καψαλάκη και Ευαγγελίας Τριανταφύλλου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

για τις διώξεις των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών και την οξύνση των συνθηκών ελέγχου επιτήρησης και αυταρχισμού μέσα στα σχολεία

* με τη συμμετοχή νεοδιοριστών διωκόμενων εκπαιδευτικών και γονέων

**Σάββατο 5 Απριλίου
18:30**

στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ελευθεριακή πρωτοβουλία εκπαιδευτικών

τάργησης της παιδαγωγικής ελευθερίας και φίμωσης των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών. Αποκορύφωμα αυτής της κατασταλτικής εκστρατείας είναι και οι πρόσφατες απειλές του πρωθυπουργού.

Σε συνέντευξή του ο τελευταίος, αφού πρώτα παραδέχεται ότι η αξιολόγηση δεν έχει φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα, δηλώνει πως οι εκπαιδευτικοί που αρνούνται επί της αρχής να συμμετέχουν σε αυτήν δεν έχουν θέση στο δημόσιο σχολείο. Ο φρονηματικός χαρακτήρας των δώξεων και ο ολοκληρωτισμός της εξουσίας αναδεικνύονται στη φράση "όποιος αρνείται επί της αρχής την αξιολόγηση" τονίζοντας ότι όποιος δεν υποτάσσεται στις προσαγές του κράτους θα απολύεται με συνοπτικές διαδικασίες.

Σε συνέχεια αυτών, διαρρέουν άρθρα σε γνωστά εκπαιδευτικά site, τα οποία μας προ-ετοιμάζουν για νέους δρακόντειους νόμους

που θα προβλέπουν απολύσεις με συνοπτικές διαδικασίες για τους εκπαιδευτικούς που συμμετέχουν στην απεργία αποχή από την ατομική αξιολόγηση την οποία έχουν κηρύξει τα συνδικαλιστικά τους όργανα, καταργώντας στοιχειώδη συνταγματικά δικαιώματα όπως το δικαίωμα στην απεργία, αλλά και εκείνο της ελευθερίας του λόγου που κατακτήθηκαν με αίμα τους προηγούμενους αιώνες.

Οι διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας που διαλύουν τη δημόσια παιδεία, απειλούν και τρομοκρατούν αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς οι οποίοι αντιστέκονται στην υφαρπαγή και τη διάλυση των κοινωνικών αγαθών από τους κρατικούς μηχανισμούς και τους ιδιώτες, με φρονηματικές διώξεις και απολύσεις. Στόχος τους είναι η χειραγώγηση και ο πλήρης έλεγχος των εκπαιδευτικών, η μετατροπή τους σε ιμάντες μεταβίβασης του λόγου της εξουσίας και της υποταγής στους μαθητές.

Με όπλο μας τους αυτοοργανωμένους συλλογικούς αγώνες, τις συνελεύσεις των σωματείων, την ταξική αλληλεγγύη, να ανατρέψουμε τα ζοφερά σχέδια του κράτους και των αφεντικών στο χώρο της εκπαίδευσης και σε κάθε χώρο ζωής και εργασίας!

Στον κρατικό εκβιασμό και τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό της υποταγής, της συναίνεσης και της μικροπολιτικής που έχει ως στόχο την εξαργύρωση των "αγώνων" στην εκλογική κάλπη να απαντήσουμε με ελευθεριακή οργάνωση στη βάση, ριζοσπαστικοποίηση των κοινωνικών αγώνων, ανάπτυξη της αλληλεγγύης με τα ταξικά μας αδέρφια, τους εργαζόμενους σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα!

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ:

- Στη συναδέλφισσα Σοφία Καψαλάκη που παραπέμπεται στο πειθαρχικό με το ερώτημα της δυνητικής αργίας, επειδή διανοήθηκε το αδιανόητο, να ζητήσει σχολικό νοσηλευτή για τον 8χρονο μαθητή της που πάσχει από νευρολογικά προβλήματά, στις 20/5 στις 9.00 π.μ. έξω από την Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής (Ξενίας 24, στάση μετρό Μέγαρο Μουσικής)

- Στη συναδέλφισσα Χρύσα Χοτζογλου την ίδια μέρα στις 11.30 π.μ. έξω από το διοικητικό εφετείο Πειραιά (Κολοκοτρώνη 55, στάση μετρό Δημοτικό Θέατρο).

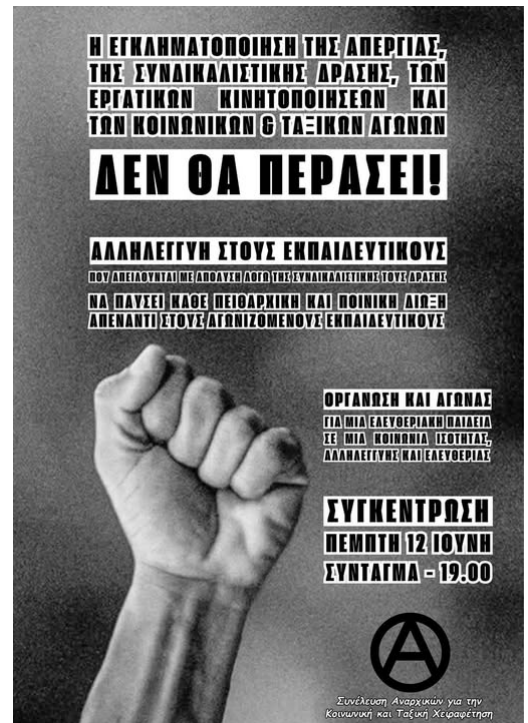
- Στη συναδέλφισσα Ευαγγελία Τριανταφυλλου που παραπέμπεται σε πειθαρχικό με το ερώτημα της δυνητικής αργίας επειδή ζήτησε ένα τμήμα στο νηπιαγωγείο του οποίου είναι διευθύντρια, στις 23/5 στις 10 π.μ. έξω από τα γραφεία της ΠΔΕ

- Στο συνάδελφο Δημήτρη Αντωνίου την ίδια μέρα στις 12.30 στα Προπύλαια. Απαιτούμε να ανακληθεί άμεσα η εκδικητική απόλυση του αγωνιστή Δημήτρη Αντωνίου, μέλους του ΔΣ των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ.

ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ ! ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

- ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ!

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ!

Ελευθεριακή πρωτοβουλία εκπαιδευτικών

Συγκέντρωση στο Σύνταγμα, 12 Ιούνη 2025

ΕΚΔΗΛΩΣΗ
για το κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών, τους αγώνες ενάντια στο κράτος-δολοφόνο και τους διαπλεκόμενους μηχανισμούς του, την ανάγκη οργάνωσης των αντιστάσεων και της αντιπέθεσης της κοινωνικής βάσης

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΜΑΗ - 18:00
ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ

Με τη συμμετοχή της:
Συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο και Κόκκινο»
μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης -
Ομοσπονδίας Συλλογικότητας

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ
Πρωτοβουλία Αναρχικών Λάρισας

Από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα με θέμα το κρατικό έγκλημα των Τεμπών, τους αγώνες ενάντια στο κράτος - δολοφόνο και τους διαπλεκόμενους μηχανισμούς του, την ανάγκη οργάνωσης των αντιστάσεων και της αντιπέθεσης της κοινωνικής βάσης

Αλληλεγγύη στους απλήρωτους εργαζόμενους στα αρτοζαχαροπλαστεία Farina Bakery

Η αλυσίδα αρτοζαχαροπλαστείων Farina Bakery προσμετρά πάνω από 30 πρώην και νυν εργαζόμενους οι οποίοι παραμένουν απλήρωτοι και παλεύουν να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα πολλών μηνών (μισθοί, επιδόματα, Κυριακές αργίες). Παράλληλα, ο εργασι- ακός κλοιός των εργαζομένων είναι ιδιαίτερα στενός – με εξαντλητικά ωράρια, αβέβαιες συμβάσεις εργασίας, απειλές για μειώσεις στον μισθό – ενώ από την εξίσωση δεν δύναται να λείπουν οι παράλογες εργοδοτικές απαιτήσεις, οι απειλές και οι τηλεφωνικές επιπλήξεις στους εργαζόμενους. Αντί τα αφεντικά του αρτοζαχαροπλαστείου να δώσουν τα χρωστούμενα χρήματα, στέλνουν εξώδικα σε πρώην εργαζόμενες, οι οποίες πασχίζουν να κάνουν γνωστή στον δημόσιο διάλογο την εργοδοτική αυθαιρεσία. Πρόσχημα των αφεντικών για τους απλήρωτους εργαζόμενους είναι η οικονομική δυσκολία που αντιμετωπίζει το μαγαζί – αξίζει να σημειωθεί πως η αλυσίδα ζαχαροπλαστείων διατηρεί 6 μαγαζιά στην Θεσσαλονίκη.

Στο κρατικο-καπιταλιστικό σύστημα η εντατικοποίηση της εργασίας, οι απολύσεις, οι αβέβαιες συμβάσεις, η μαύρη εργασία, οι απλήρωτοι εργαζόμενοι, η καταπάτηση του θωρου και τα ελαστικά ωράρια αποτελούν πάγια τακτική κράτους και αφεντικών να μεγιστοποιήσουν το προσωπικό τους κέρδος – μετακυλώντας παράλληλα το βάρος στις πλάτες των εργαζομένων. Το παράδειγμα του αρτοζαχαροπλαστείου Farina Bakery αντανakλά πλήρως την σκληρή εργασιακή πραγματικότητα του σήμερα: Συν-

θήκες αλόγιστης εκμετάλλευσης επιβάλλονται στους εργαζόμενους, με το μέλλον τους να διακυβεύεται στο βωμό της απρόσκοπτης κερδοφορίας των αφεντικών. Το συγκεκριμένο περιστατικό δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός εργοδοτικής αυθαιρεσίας, αλλά εντάσσεται στην γενικότερη σύγχρονη πολιτική του κράτους. Κράτος και αφεντικά εντείνουν τους όρους εξαθλίωσης της κοινωνικής πλειοψηφίας, αποζητώντας την μέγιστη καπιταλιστική κερδοφορία.

Σε μια προσπάθεια των εξουσιαστών να θωρακίσουν με κάθε κόστος την ηγεμονία τους, η ταξική βάση πλήττεται καθημερινά και οι κοινωνικοί αποκλεισμοί όλο και εντείνονται. Ωστόσο, κράτος και αφεντικά γνωρίζουν πολύ καλά πως αν η κοινωνική οργή στραφεί εναντίον τους η παντοδυναμία τους τίθεται υπό αμφισβήτηση. Για τον λόγο αυτό άλλωστε εξαπολύουν κατασταλτική επίθεση ενάντια σε όσους αντιστέκονται – ποινικοποιώντας κάθε μορφή συνδικαλιστικής δράσης, αμφισβητώντας το εργαλείο της απεργίας, υπερψηφίζοντας αντιεργατικά νομοσχέδια και αποστρέφοντας την κοινωνία από τον συλλογικό, ριζοσπαστικό, αδιαμεσολάβητο αγώνα. Φόβος των εξουσιαστών είναι όλοι οι καταπιεσμένοι αυτού του κόσμου που συλλογικοποιούνται, οργανώνονται και διεκδικούν τη ζωή που τους ανήκει.

Η συλλογικοποίηση στους χώρους εργασί-

Συγκέντρωση στις 8 Ιούνη, Καλαμαριά (Farina Bakery)

ας, η οργάνωση σε εργατικά σωματεία βάσης, η συμμετοχή σε οριζόντιες και από τα κάτω διαδικασίες είναι τα μοναδικά συστατικά που μπορούν να ανοίξουν τον δρόμο προς την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, προς την απελευθέρωση όλων των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου. Με έρεισμα τον αναρχικό αγώνα και όπλο μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση, οργανώνουμε τις αντιστάσεις μας και οραματιζόμαστε έναν κόσμο δίχως εκμετάλλευση και καταπίεση – έναν κόσμο ισότητας, αξιοπρέπειας και ελευθερίας.

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ "FARINA BAKERY"

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο, μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

51 νεκροί εργάτες από την αρχή του 2025 στα κότεργα της μισθωτής σκλαβιάς. Το 2024 περισσότεροι από 130 εργάτες έχασαν τη ζωή τους στο μεροκάματο και άλλοι - πάλι των 200ων - τραυματίστηκαν. Γιατί η δίωξη της εξουσίας και των κερών των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών περνά μέσα από την όξυνση της εκμετάλλευσης της τάξης των καταπιεσμένων, τη λεηλασία της ζωής μας και τη φτίση και καταστολή όλων όσων αρνούνται αυτή τη βαρβαρότητα ως τη μόνη προοπτική. Οι καθημερινές εργατικές δολοφονίες δεν είναι ατυχία όπως θέλουν να τα βαρτίσουν το κράτος και τα αφεντικά αλλά προδηλωμένα εγκλήματα, και δεν αναμένονται μόνο την παντελή έλλειψη μέτρων πρόληψης και προστασίας της ζωής των εργατών/τριών αλλά αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της συνολικής και άγριας ταξικής εκμετάλλευσης εις βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

51 νεκροί εργάτες από την αρχή του 2025 στα κότεργα της μισθωτής σκλαβιάς. Το 2024 περισσότεροι από 130 εργάτες έχασαν τη ζωή τους στο μεροκάματο και άλλοι -πλέον- των 200ων τραυματίστηκαν. Γιατί η διαιώνιση της εξουσίας και των κερδών των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών περνά μέσα από την όξυνση της εκμετάλλευσης της τάξης των καταπιεσμένων, τη λεηλασία της ζωής μας και τη φτίση και καταστολή όλων όσων αρνούνται να αποδεχτούν αυτή τη βαρβαρότητα ως τη μόνη προοπτική. Οι καθημερινές εργατικές δολοφονίες δεν είναι ατυχία όπως θέλουν να τα βαρτίσουν το κράτος και τα αφεντικά αλλά προδηλωμένα εγκλήματα, και δεν αναμένονται μόνο την παντελή έλλειψη

μέτρων πρόληψης και προστασίας της ζωής των εργατών/τριών αλλά αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της συνολικής και άγριας ταξικής εκμετάλλευσης εις βάρος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Από την απεργιακή μοτοπορεία διανομέων - κούριερ - εξωτερικών στις 8 Μαη (ημέρα πανελλαδικής απεργίας του κλαδού)

Η μοτοπορεία κινήθηκε στο κέντρο της πόλης, κάνοντας στάση στο υπουργείο εργασίας και μπροστά από τη βουλή, ενώ στη συνέχεια έγινε παρέμβαση στα γραφεία της efood στο Νέο Ηράκλειο. Η κινητοποίηση συνεχίστηκε με την απεργιακή μοτοπορεία να φτάνει στην Κηφισιά στα γραφεία της Speedex, όπου οι απεργοί βρίσκονταν στο προαύλιο της εταιρείας σε ένδειξη αλληλεγγύης με τους απολυμένους εργαζόμενους της Speedex

Αλληλεγγύη στους Αναρχικούς στη Ρωσία που δίδονται, φυλακίζονται, βασανίζονται και δολοφονούνται από το ρωσικό κράτος για τη συμμετοχή τους σε αντιπολεμικές δράσεις και στο σαμποτάζ της πολεμικής μηχανής

Την Τρίτη 20 Μάη στρατιωτικό δικαστήριο στην Jekatěrĩnburg καταδίκασε τον Alexej Rožkon σε 16 χρόνια φυλάκισης για εμπρησμό στρατιωτικού γραφείου. Την ίδια ημέρα, ο Ruslan Sidiki εμφανίστηκε ενώπιον στρατιωτικού δικαστηρίου στο Rjazani, κατηγορούμενος για καταστροφή σιδηροδρομικών γραμμών. Ο Ruslan Sidiki, ο οποίος συνελήφθη τον Νοέμβριο του 2023, κατηγορείται επίσης για απόπειρα καταστροφής στρατιωτικών αεροσκαφών. Και οι δύο αναρχικοί παραδέχτηκαν τις ενέργειές τους, αλλά αρνούνται τις πολιτικές κατηγορίες της τρομοκρατίας, που τους αποδίδει το ρωσικό κράτος.

Ο Alexej Rožkon κατηγορήθηκε αρχικά για υλικές ζημιές, αφού οι αρχές προσπάθησαν ανεπιτυχώς να τον κατηγορήσουν για απόπειρα δολοφονίας ενός μέλους της ομάδας ασφαλείας του στρατιωτικού γραφείου. Αφού διέφυγε από τη Ρωσία στο Κιργιστάν, απήχθη από τις υπηρεσίες ασφαλείας και απελάθηκε πίσω στη Ρωσία.

«Αυτό που συμβαίνει τώρα είναι παράνομο, είναι παράνομο. Οποιοσδήποτε πόλεμος σημαίνει θάνατο για τους απλούς ανθρώπους» Alexej Rožkon

Ο Ruslan Sidiki, από την πλευρά του, αναφέρει ότι δεν έβλεπε άλλο τρόπο αντίστασης παρά την άμεση δράση. Η καταστροφή της σιδηροδρομικής υποδομής για να σταματήσει η κίνηση εκρηκτικών προς τα ουκρανικά σύνορα είχε σχεδιαστεί έτσι ώστε να μην τραυματιστούν άνθρωποι ενώ παράλληλα θα προκαλούσαν ζημιές στις

στρατιωτικές υποδομές.

Οι πράξεις δολιοφθοράς κατά των σιδηροδρόμων είναι οι πιο συχνές στη Ρωσία. Ένα μεγάλο μέρος όσων συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν είναι νέοι ενήλικες ή έφηβοι.

Ο Sidiki αναφέρει «Ενώ ήμουν ξαπλωμένος στο πάτωμα, πάτησαν τα χέρια και τα πόδια μου για να μην μπορώ να τα κουνήσω, αν και δεν αντιστάθηκα. [...] Εκείνη τη στιγμή, ένα ηλεκτροσόκ διαπέρασε το σώμα μου, το οποίο σύσπασε σοβαρά τους μύες μου από αόριστο πόνο, ούρλιαξα πολύ και χτύπησα το κεφάλι μου στο πάτωμα, ένας από αυτούς στάθηκε μπροστά μου και με βιντεοσκόπησε στο τηλέφωνο». Ο Sidiki απειλήθηκε με σεξουαλική επίθεση, με ακρωτηριασμό, και ενώ βασανιζόταν με ηλεκτροσόκ, του έγιναν μια σειρά από περίπλοκες ερωτήσεις. «Ακόμα φοβάμαι για τη ζωή και την υγεία μου από αυτούς τους ανθρώπους που με βασάνισαν και με ξυλοκόπησαν μετά τη σύλληψή μου».

Στις 18 Δεκέμβρη 2024, το Στρατιωτικό Δικαστήριο του Ροστόφ καταδίκασε τον 39χρονο αναρχικό Romana Švedona σε 16 χρόνια φυλάκισης για επίθεση σε διοικητικό κτίριο σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Πέντε ώρες μετά την έκδοση της ετυμηγορίας, ο Švedona βρέ-

θηκε νεκρός στο κελί του από έναν δεσμοφύλακα, που ήταν σε περιπολία. Η επίσημη εξήγηση από τις ρωσικές αρχές είναι αυτοκτονία. Το ρωσικό κράτος τον κατηγορήσε πως έριξε ένα δοχείο βενζίνης στο διοικητικό κτίριο της περιοχής Ζιμοννικονσκέχο του Ροστόφ τον Σεπτέμβριο του 2022. Σύμφωνα με τη ρωσική μυστική αστυνομία, το έπραξε με σκοπό «να αποσταθεροποιηθεί τις αρχές, να επηρεάσει τις αποφάσεις τους και να διαμαρτυρηθεί κατά μιας ειδικής στρατιωτικής επιχείρησης και κινητοποίησης στη Ρωσία». Η εισαγγελία στη συνέχεια εκτίμησε τη ζημία που προκλήθηκε στο διοικητικό κτίριο σε 941.000 ρούβλια - ένας υπολογιστής, τραπέζια, ντουλάπια και άλλα αντικείμενα υπέστησαν ζημιές. Καταδικάστηκε για κατηγορίες τρομοκρατίας, μια ακόμη προσπάθεια εκφοβισμού όσων σκέφτονται να αντισταθούν στον πόλεμο.

Πηγή: FreedomNews, Afed(cz)

SS SS ΜΠΑΤΣΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ

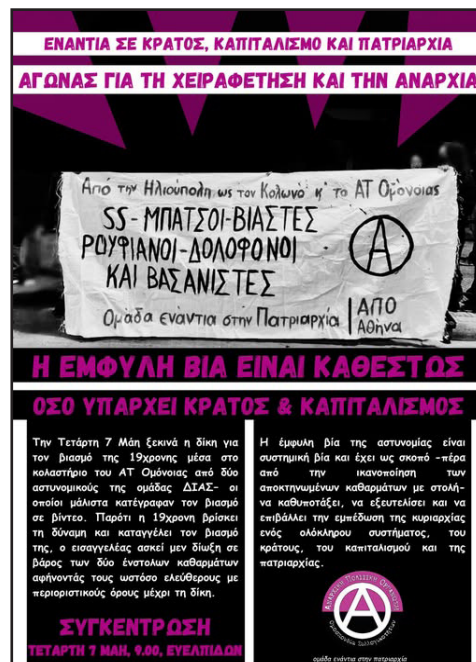
Την Τετάρτη 7 Μάη ξεκίνησε η δίκη για τον βιασμό της 19χρονης μέσα στο κολαστήριο του ΑΤ Ομόνοιας από δύο αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ- οι οποίοι μάλιστα κατέγραφαν τον βιασμό σε βίντεο. Παρότι η 19χρονη βρίσκεται τη δύναμη και καταγγέλει τον βιασμό της, ο εισαγγελέας ασκεί μεν δίωξη σε βάρος των δύο ένστολων καθαυμένων αφήνοντάς τους ωστόσο ελεύθερους με περιοριστικούς όρους μέχρι τη δίκη.

Αυτό το περιστατικό δεν είναι ούτε το πρώτο ούτε το τελευταίο στο οποίο εμπλέκονται μπάτσοι και παράγοντες της εξουσίας. Ειδικά το κολαστήριο της Ομόνοιας έχει υπάρξει κατ' επανάληψη τόπος βασανιστηρίων, με δολοφονίες, αναριθμητές καταγγελίες ανθρώπων για παράνομες κρατήσεις, για εξευτελισμούς προσφύγων/μεταναστών, για κλοπές, για ξυλοδαρμούς τοξικοεξαρτημένων. Λίγες μέρες πριν, βρέθηκε νεκρός ένας ακόμα κρατούμενος στο ΑΤ Ομόνοιας. Το ίδιο τμήμα στο οποίο βρέθηκε νεκρός ο μετανάστης Μία Χαριζούλ το φθινόπωρο του 2024, λίγες μέρες μετά την δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ στο ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα. Είναι το ίδιο από το οποίο προέρχονται και πάλι τα τέρατα της ΔΙΑΣ που τον Αύγουστο του 2022 ξυλοκόπησαν στις τουαλέτες του τμήματος τον αναρχικό Αντώνη Ζήβα επειδή διερχόμενος από την πλατεία Βάθης έπεσε κατά λάθος πάνω τους, είναι το ίδιο το τμήμα από το οποίο προέρχονται οι δολοφόνοι μπάτσοι του Ζακ/ της Zackie Oh!, είναι το ίδιο όπου άφησε την τελευταία του πνοή ο 34χρονος Νιγηριανός Ebuka το 2019 υπό «αδιευκρίνιστες συνθήκες», είναι το ίδιο τμήμα όπου το 2019 μπάτσος καταγράφεται σε βίντεο να καταβρέχει γυναίκα ΑμεΕΑ, είναι το ίδιο στο οποίο το 2016 προσήχθησαν μέλη θεατρικής ομάδας παιδιών και εφήβων προσφύγων, επειδή έφεραν μαζί τους πλαστικά όπλα για την ανάγκη παράστασης, το ίδιο όπου το 2007 μπάτσοι κατέγραφαν σε βίντεο τον βασανισμό και εξευτελισμό μεταναστών, τους οποίους

είχαν αναγκάσει να χτυπούν ο ένας τον άλλον.

Το ΑΤ Ομόνοιας αποτελεί εμφατικό αποτύπωμα της κρατικής βίας, τρομοκρατίας και ασυδοσίας, όμως δεν είναι το μόνο κολαστήριο του κράτους στο οποίο λαμβάνουν χώρα ξανά και ξανά περιστατικά δολοφονιών, απειλών, τρομοκρατίας, βασανισμών, βιασμών και κακοποιήσεων εις βάρος των πιο κατατρεγμένων κομμάτων της κοινωνίας. Και ενώ η κρατική καταστολή οξύνεται ακόμα περισσότερο από το χτύπημα των διαδηλώσεων και την τρομοκρατία που προσπαθούν να επιβάλλουν στο δρόμο, τις συλλήψεις, τους ξυλοδαρμούς και τους βασανισμούς διαδηλωτών/τριών μέχρι την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και ευρύτερα του κέντρου της πόλης, την κατασταλτική εκστρατεία του κράτους ενάντια στις καταλήψεις και το αναρχικό κίνημα, οι ένστολοι δολοφόνοι της ΕΛ.ΑΣ επιδίδονται σε παρενοχλήσεις, ξυλοδαρμούς και κακοποιήσεις απέναντι στις αγωνιζόμενες σε βιασμούς μέσα και έξω από τα αστυνομικά τμήματα, εμπλέκονται σε κυκλώματα trafficking όπως στην Ηλιούπολη και διαπράττουν γυναικοκτονίες. Γιατί η έμφυλη βία της αστυνομίας είναι συστημική βία και έχει ως σκοπό -πέρα από την ικανοποίηση των αποκτηνωμένων καθαυμένων με στολή- να καθυποτάξει, να εξευτελίσει και να επιβάλλει την εμπέδωση της κυριαρχίας ενός ολόκληρου συστήματος, του κράτους, του καπιταλισμού και της πατριαρχίας.

Ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του κυριάρχου συστήματος, όπως και σε κάθε μορφή εξουσίας είναι διαρκής και είναι μέρος του συνολικότερου αγώνα που δίνουμε ενάντια στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και την υποτίμηση της ζωής μας ως αναρχικές, ως αγωνιζόμενες και ως γυναίκες. Και σαν τέτοιος, δεν μπορεί να βασίζεται στην αλλαγή της στάσης από μεριάς των θεσμών της εξουσίας αλλά δίνεται στον δρόμο αντιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα, με αλληλεγγύη και μαχητική αντίσταση.

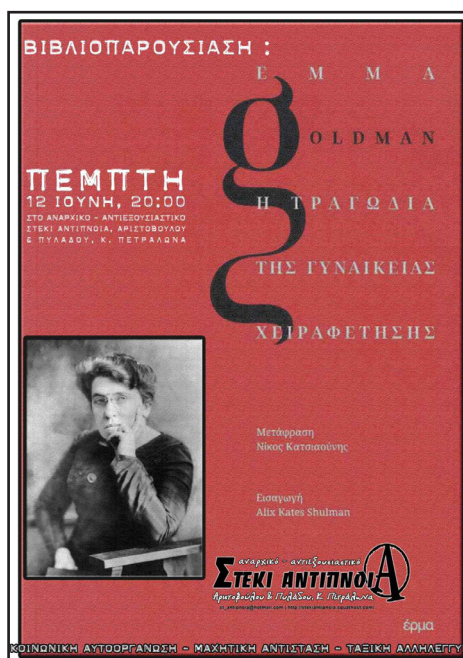
Όσο υπάρχει κράτος, καπιταλισμός, αφεντικά, τμήματα και μπάτσοι η σαπίλα του κόσμου της εξουσίας θα πέφτει συνεχώς πάνω στους καταπιεσμένους/ες και τους εκμεταλλεζόμενους/ες. Γι' αυτό ήρθε η ώρα να οργανωθούμε και να τους γκρεμίσουμε.

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Η δίκη πήρε αναβολή για 9/1/26. Αίτημα αναβολής κατέθεσε η πλευρά των 3 βιαστών. Μάλιστα μάρτυρας υπεράσπισής τους είναι ένας μπάτσος που υπηρετεί στο ίδιο ΑΤ, στο τμήμα ενδοοικογενειακής βίας.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΟΠΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΩΝ

Την Τετάρτη 4 Ιουνίου, ξεκίνησε η δίκη του γυναικοκτόνου της Κυριακής Γρίβα. Της 28χρονης, που το βράδυ της Δευτέρας 1/4/2024, μετέβη μαζί με φίλο της στο ΑΤ Αγίων Αναργύρων, ώστε να καταγγείλει παρακολούθηση από τον πρώην σύντροφό της, ο οποίος την είχε κακοποιήσει και στο παρελθόν. Είχε ζητήσει μάλιστα να την μεταφέρουν με το περιπολικό στο σπίτι της γιατί φοβόταν για τη ζωή της, για να λάβει την απάντηση εκ μέρους της αξιωματικού υπηρεσίας, ότι δεν υπήρχε κάποιο διαθέσιμο (!) και θα έπρεπε να καλέσει την Άμεση Δράση. Βγαίνοντας από το Α.Τ. η Κυριακή Γρίβα καλεί την άμεση δράση, η οποία δηλώνει ότι "το περιπολικό δεν είναι ταξί", λίγα δευτερόλεπτα μετά ο πρώην "σύντροφός" της, της επιτέθηκε με μαχαίρι και την δολοφόνησε, μπροστά στο σκοπό του αστυνομικού τμήματος.

Η γυναικοκτονία αυτή αποτέλεσε ίσως μία από τις πιο εξόφθαλμες εκδηλώσεις φυσικοποίησης της έμφυλης βίας, που διαιωνίζει και εντείνει την υπάρχουσα συνθήκη βαρβαρότητας, εντός της οποίας γυναίκες χάνουν τη ζωή τους από το χέρι του κακοποιητή τους, γιατί οι δράστες πρώτα γαλουχούνται και ύστερα οπλίζονται και καλύπτονται από ένα ολόκληρο σύστημα, αυτό του κράτους, του καπιταλισμού και της πατριαρχίας. Ένα σύστημα που σε κάθε πτυχή του αναπαράγει καθημερινά την καταπίε-

σο βιαστή – μαστροπό, με τη συνδρομή των κρατικών μηχανισμών. Δεν ξεχνάμε την υπόθεση βιασμού της 19χρονης εντός του Α.Τ. Ομονοίας και τις θεσμικές μεθοδεύσεις στην υπόθεση trafficking του Κολωνού για να μείνει το κύκλωμα στο απυρόβλητο.

Δεν συγχωρούμε τις δεκάδες γυναικοκτονίες που συμβαίνουν καθημερινά: από τη μητέρα δύο παιδιών στη Θεσσαλονίκη που δολοφονήθηκε από τον μπάτσο σύζυγό της, την Όλγα στην Αργυρούπολη που τελικά δεν κατάφερε να επιβιώσει από τον άγριο ξυλοδαρμό που υπέστη πριν από τρία χρόνια από τον κατά συρροή κακοποιητικό σύντροφό της, τη μετανάστρια εργάτρια στην τουριστική βιομηχανία Αναστάζια στη Ρόδο, τη τρανς μετανάστρια Άννα στον Άγιο Παντελεήμονα και τις "ανώνυμες" γυναίκες στις Σέρρες και στη Σίνδο Θεσσαλονίκης που δολοφονήθηκαν ήδη από τους πρώτους μήνες του 2025, μέχρι τις πιο πρόσφατες γυναικοκτονίες σε διάστημα μόλις ενός μήνα, όπως η δολοφονημένη από το γιό της στο Χαϊδάρι, η 48χρονη μητέρα στην Νέα Χαλκηδόνα που δολοφονήθηκε από το σύντροφό της, και η 85χρονη που νοσηλεύονταν στο Ρέθυμνο την οποία πυροβόλησε μέσα στο νοσοκομείο ο 87χρονος σύζυγός της.

Απέναντι στην προπαγάνδα που οξύνεται από το σύστημα στοχεύοντας στον έλεγχο του γυναικείου σώματος, ενάντια στο δικαίωμα των γυναικών στην έκτρωση, την επίταση της ταξικής εκμετάλλευσης, την εκμετάλλευση των γυναικών ως αναπαραγωγική μηχανή, τις απειλές, τους βιασμούς και τις δολοφονίες προσφυγισσών στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο, τις σεξιστικές και φασιστικές

επιθέσεις σε λοακ+ άτομα, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και τους βιασμούς στα αστυνομικά τμήματα και μπλόκα, τη βία των σωμάτων ασφαλείας απέναντι στις αγωνιζόμενες που δεν είναι παρά η επίσημη και διακηρυγμένη πολιτική του κράτους, συνεχίζουμε να φωνάζουμε πως η έμφυλη βία είναι συστημική βία.

Στη σημερινή εποχή του βαθύματου του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, της ακραίας ταξικής υποτίμησης και εκμετάλλευσης, της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της καταστολής και του πολέμου, η έμφυλη καταπίεση και η πατριαρχική βία, ως δομικά στοιχεία του συστήματος εξουσίας, αποτελούν

κανόνα και όρο για την αναπαραγωγή του. Ως αναρχικές, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μέχρι το γκρέμισμα του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού. Για να οικοδομήσουμε στα συντρίμια του, τον κόσμο της κοινωνικής ισότητας, της αξιοπρέπειας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑ

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ - ΣΥΣΤΗΜΙΚΗ ΒΙΑ

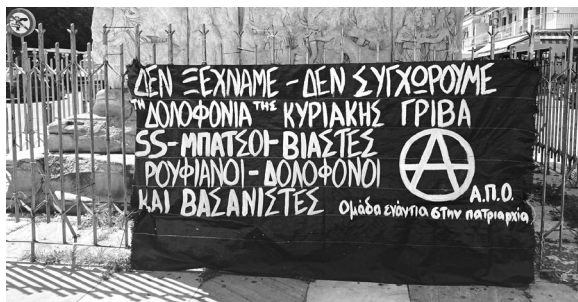
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Η δίκη διακόπηκε και θα συνεχιστεί στις 30 Ιουνίου 2025.

Αθήνα: Συγκέντρωση στην Ευελπίδων την ημέρα έναρξης της δίκης

Θεσσαλονίκη: Ανάρτηση πανό στην Καμάρα

ση κατά των γυναικών και ξεπλένει τα εγκλήματά που διαπράττονται σε βάρος τους. Από τη μία, οι θεσμοί, όπως η ΕΛΑΣ, και ο δομικός της ρόλος ως φορέα έμφυλης βίας και μηχανισμού συγκάλυψής της. Μια ΕΛΑΣ που νομιμοποιεί την έμφυλη βία και που οι εντεταλμένοι της χτυπούν με τα γκλοπς αγωνιζόμενες γυναίκες στις διαδηλώσεις, εξευτελίζουν και κακοποιούν κρατούμενες, στις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, αδιαφορούν προκλητικά στις κλήσεις κακοποιημένων γυναικών, πολλές εκ των οποίων τελικά καταλήγουν δολοφονημένες, ή και απειλούν όσες θέλουν να καταγγείλουν την κακοποίησή τους.

Δεν ξεχνάμε την υπόθεση της Ηλιούπολης, στεκόμαστε αλληλέγγυες με την Ε. απέναντι στις απειλές και τις μεθοδεύσεις από τον μπά-

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ-ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ Ελευθεριακού Κέντρου "No Pasarán"

Το ελευθεριακό κέντρο «No Pasarán» αποτελεί έναν αυτοδιαχειριζόμενο πολιτικό και κοινωνικό χώρο στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στη συμβολή των οδών Ιασωνίδου και Αρριανού. Η λειτουργία του πραγματοποιείται με βάση τις αρχές της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης, αποτελεί μία προσπάθεια εδαφικοποίησης του οργανωμένου αναρχισμού στο κέντρο της πόλης ενώ ταυτόχρονα αποτελεί τον πολιτικό χώρο της Συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχισμό Μαύρο και Κόκκινο, μέλους της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης. Τα τελευταία 2 χρόνια λειτουργίας του έχει φιλοξενήσει 100άδες πολιτικές και πολιτιστικές διαδικασίες και εκδηλώσεις από συνελεύσεις, πολιτικές εκδηλώσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι μουσικές βραδιές και προβολές ταινιών. Σε μία συγκυρία

συνολικής επίθεσης από πλευράς της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου εναντίον της κοινωνικής βάσης συνολικά αλλά και ειδικότερα εναντίον του αναρχικού κινήματος και των χώρων αντίστασης και αυτοοργάνωσης, καλούμε τον κόσμο της γειτονιάς αλλά και όποιον/α επιθυμεί να συνδράμει στη διαχείριση του στεκιού, στη διοργάνωση της λειτουργίας του και των δρασεών του στην πρώτη συνάντηση-συνέλευση την Παρασκευή 11 Απρίλη στις 19:00, στην συμβολή των οδών Ιασωνίδου και Αρριανού. Καλούμε όλους/ες τους/ις εργαζόμενους/ες, τους/ις φοιτητές/τριες, τους μαθητές/τριες, τους ανέργους/ες να συναντηθούμε και να δημιουργήσουμε δομές κοινωνικής αυτοοργάνωσης, μαχητικής αντίστασης και ταξικής αλληλεγγύης. Να μην αφήσουμε τις γειτονιές μας έρμαιο στις διαθέσεις των αφεντικών και της καταστολής, να δομήσουμε σημεία συνάντησης και άνθισης της ελευθεριακής πολιτικής και κουλτούρας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

για τη διεξαγωγή τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΥ ΔΙΗΜΕΡΟΥ 'PRIMAVERA LIBERTARIA' στη Θεσσαλονίκη

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε το διήμερο «ελευθεριακής άνοιξης» που διοργάνωσαν οι εκδόσεις «Ναυτίλος» και το κέντρο «No pasarán» με σκοπό την προώθηση του αναρχικού λόγου και αγώνα. Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν το απόγευμα του Σαββάτου 3 Μαΐου με τη παρουσίαση από μέλη των εκδόσεων «Ναυτίλος» του βιβλίου του γάλλου αναρχικού Ζοζέφ Ντεζζίκ Ανθρωπόσφαιρα, μια αναρχική ουτο-

πία. Οι ομιλητές σκιαγράφησαν τη σκέψη και τη σύλληψη του συγγραφέα σχετικά με τη διαμόρφωση μιας νέας κοινωνίας αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας ενώ ακολούθησε συζήτηση σχετικά με τη ζωή και τη δράση του. Τη σκυτάλη των παρουσιάσεων πήραν «Οι βαμβάκοσυλλέκτες» του Β. Traven, την εισαγωγή στο έργο του οποίου έκανε η μεταφράστρια Κατερίνα Σοφιανού, η οποία μίλησε τόσο για το συγκεκριμένο βιβλίο όσο και για το σύνολο της εργογραφίας του αναρχικού συγγραφέα, ενώ παρατέθηκαν πλούσια στοιχεία σχετικά με τη ζωή και τη δράση του στην Ευρώπη και το Μεξικό. Τις δύο βιβλιοπαρουσιάσεις παρακολούθησαν με ενδιαφέρον αρκετές δεκάδες άτομα. Η πρώτη μέρα έκλεισε με τους ήχους των συγκροτημάτων Tserna & Ρουμπιαγιά. Στο γλέντι που επακολούθησε συμμετείχαν εκατοντάδες φίλοι και φίλες.

Η δεύτερα μέρα περιείχε την παρουσίαση του δεύτερου τόμου της αυτοβιογραφίας της αμερικανίδας αναρχικής Έμμας Γκόλντμαν, την εισαγωγή στο έργο και τη ζωή της έκανε η μεταφράστρια των δύο τόμων Ροζίνα Μπέρκνερ, η οποία παρέθεσε πλήθος υλικού ικανού να κατατοπίσει πλήρως τους ακροατές σχετικά τόσο με την προσωπικότητα της Γκόλντμαν όσο και το κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο έδρασε. Και αυτήν την εκδήλωση παρακολούθησαν δεκάδες άτομα. Το διήμερο έκλεισε με ρεμπέτικη μουσική σε απόδοση του γυναικείου συγκροτήματος «Γιάν Ντιριάβ». Καθ' όλη τη διάρκεια του διημέρου

έτρεχε τόσο έκθεση βιβλίου στο χώρο διεξαγωγής του όσο και η έκθεση φωτογραφίας «Ο άγνωστος Β. Traven» στο Belleville sin Patron. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε από καρδιάς όσους και όσες συμμετείχαν και υποστήριξαν τη

διοργάνωση, η οποία κρίνουμε ότι έχει ιδιαίτερη σημασία καθώς κατόρθωσε για δύο μέρες να οικειοποιηθεί ένα κεντρικό σημείο της πόλης μετατρέποντάς το σε έναν χώρο όπου εκφράστηκε και προωθήθηκε ο ελευθεριακός λόγος, άφησε το αποτύπωμα του εκ νέου ο οργανωμένος αναρχικός αγώνας. Ειδικότερα σήμερα όπου όλοι οι δημόσιοι χώροι έχουν μπει στο επίκεντρο της καταστολής, οι καταλήψεις βιώνουν ένα άγριο κύμα κρατικής επιθετικότητας με σειρά εκκενώσεων, ενώ τα πανεπιστήμια επιχειρείται να καταστούν μια αποστειρωμένη γυάλα με μηδενική κοινωνική προσβασιμότητα, είναι πολύ σημαντικές όλες οι οργανωμένες απόπειρες έκφρασης και ορατότητας με ελευθεριακό και αναρχικό περιεχόμενο. Συνεχίζουμε να απεργαζόμαστε τον επόμενο ερχομό της Άνοιξης.

ελευθεριακές εκδόσεις «Ναυτίλος»
ελευθεριακό κέντρο «No pasarán»

PRIMAVERA LIBERTARIA

δύο μέρες για τη διάδοση του ελευθεριακού λόγου και του αναρχικού αγώνα

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΜΑΗ & ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΜΑΗ
ΠΑΡΚΟ ΦΑΡΓΚΑΝΗ (ΙΑΣΩΝΙΔΟΥ) Και τις δύο μέρες πάγοι με βιβλία και έντυπο υλικό από τις 18:00

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΜΑΗ
18:30 Βιβλιοπαρουσίαση "Η Ανθρωπόσφαιρα" του Ζ. Ντεζζίκ (εκδ. Ναυτίλος).
19:30 Βιβλιοπαρουσίαση και ανάγνωση αποσπασμάτων του "Οι βαμβάκοσυλλέκτες" του Β. Τράβεν. Συνομιλούν: Κατερίνα Σοφιανού (μεταφράστρια του βιβλίου), Άρης Τσιουμάς (εκδ. Ναυτίλος).
21:30 Παραδοσιακό γλέντι με τους Ρουμπιαγιά και τους Τσερνα

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΜΑΗ
19:00 Βιβλιοπαρουσίαση "Ζώντας τη ζωή μου" Β. Τόμος της Έμμα Γκόλντμαν (εκδ. Βιβλιοπλάτος), παρουσίαση από τη Ροζίνα Μπέρκνερ (μεταφράστρια του βιβλίου).
21:00 Ρεμπέτικο γλέντι με τις Γιάν Ντιριάβ.
*έκθεση φωτογραφίας "Ο άγνωστος Β. Traven" στο Belleville sin Patron από τις 3 Μάη έως τις 14 Μάη.

nautilus2015@hotmail.com | nautilus2015.wordpress.com

Αλληλεγγύη σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένες δομές αγώνα

Η κλιμάκωση της κρατικής καταστολής απέναντι στους αγωνιστές/ριες δεν αποτελεί μεμονωμένο γεγονός, αλλά μέρος μιας ευρύτερης αντιεξουσιαστικής στρατηγικής του κράτους. Κομμάτι αυτής επίθεσης είναι και οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι. Στόχος είναι η εξόντωση κάθε εστίας αγώνα και συλλογικής αντίστασης, στρατηγική που αποσκοπεί στην επιβολή σιωπής και πειθαρχίας, μέσα από την εξάλειψη των τόπων που γεννούν το ρήγμα. Οι χώροι αγώνα, όπως τα στέκια, οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένες δομές, αποτελούν ζωτικά κύτταρα αντίστασης και ελευθερίας μέσα στον αστικό ιστό και ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια. Εκεί καλλιεργείται η αλληλεγγύη, η αυτοοργάνωση και η ζύμωση, προσφέροντας πολύμορφες πολιτικές και κοινωνικές δράσεις. Η ύπαρξή τους είναι απάντηση στην καταστολή, την εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης και την προσπάθεια αποστείρωσης των δημόσιων χώρων από κάθε μορφή πολιτικής έκφρασης. Η υπεράσπιση και ενίσχυσή τους είναι κρίσιμη για τη διατήρηση ζωντανών εστιών αντίστασης και τη διεκδίκηση ενός κόσμου βασισμένου στην ισότητα, την ελευθερία και την αλληλεγγύη.

Στις 15 Απριλίου, εκκενώθηκε η κατάληψη Ρασπράβα στα Εξάρχεια. Μια εβδομάδα αργότερα, η κατάληψη Ευαγγελισμού δέχεται νέα επίθεση, μετά την προηγούμενη εκκένωση της στις 30 Σεπτεμβρίου 2023, που είχε ως αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό συντρόφου, μετά από πτώση του στο κενό, από την τσάρα του τριώροφου κτιρίου, μετά από δολοφονική επίθεση των δυνάμεων καταστολής. Η κατάληψη Ευαγγελισμού επιτελεί ένα ζωντανό κύτταρο του αγώνα. Η εκκένωση της δεν είναι απλώς μια επίθεση σε ένα κτίριο, αλλά μια προσπάθεια εξάλειψης της μνήμης και της συνέχειας του αγώνα. Την ίδια ημέρα, το στέκι φυσικού του ΑΠΘ γίνεται επίσης στόχος καταστολής. Εκκενώνεται και τις επόμενες ημέρες ακολουθούν μεθοδεύσεις εκφοβισμού από μπάτσους και πρυτανεία, σε μια ευρύτερη προσπάθεια αποστείρωσης του πανεπιστημιακού χώρου

από κάθε εστία αντίστασης, με πρόφαση τη δημιουργία κέντρου φιλοξενίας ΑΜΕΑ και συνδών, όπως αναφέρει η επιγραφή που πέρασαν μετά το άδειασμα του χώρου, σε ένα συγκρότημα όπου η πρόσβαση ΑΜΕΑ απόρων είναι αδύνατη. Η εκκένωση του Στεκιού φυσικού, ενισχύει την εικόνα που οραματίζεται η εξουσία για τα πανεπιστήμια: αποστειωμένοι, ιδρυματοποιημένοι χώροι, όπου δεν εδαφικοποιείται καμία κοινωνικοπολιτική δράση και οτιδήποτε δε συμβαδίζει με την <<ιδεατή>> εικόνα, θα αποκόπτεται. Τέσσερις ημέρες αργότερα, γίνεται εκκένωση της κατάληψης εξωστρεφής, έπειτα από δηλώσεις του Χρυσόχοιδη πως θα απαγορευτούν πολιτικές εκδηλώσεις στα Εξάρχεια.

Από τις πρώτες κιόλας ημέρες έγινε ξεκάθαρο πως οι επιθέσεις αυτές δε θα μείνουν αναπάντητες. Μετά την εισβολή και εκκένωση του Ευαγγελισμού, σύντροφοι και συντρόφισσες ανακαταλαμβάνουν τον Ευαγγελισμό, σπάζοντας το καθεστώς φόβου, ελέγχου και σιωπής που το κράτος προσπαθεί να επιβάλει. Στο χώρο του Στρέφη οργανώνεται διήμερο υπεράσπισης, παρά τις απαγορεύσεις και την αστυνόμευση του χώρου, με μαζική συμμετοχή αλληλεγγύου κόσμου και ισχυρή παρουσία δυνάμεων ΜΑΤ και ΟΠΚΕ στο χώρο και στις σκάλες εισόδου και εξόδου από τον Στρέφη, όπου τη δεύτερη ημέρα υπεράσπισης, την ώρα που διεξάγεται τουρνουά μπάσκετ με παιδιά, οι μπάτσοι πετάνε κρότου λάμψης και χημικά, χτυπώντας με μανία όποιον βρίσκεται στο χώρο. Ακολουθεί ανακατάληψη του στεκιού φυσικού. Μόλις γίνεται αντιληπτό από την υπηρεσία φύλαξης του ΑΠΘ, οι πρυτανικές αρχές δείχνοντας ξεκάθαρα την αгаστή συνεργασία με την αστυνομία, ζητάνε επέμβαση των μπάτσων. Σε λίγα λεπτά διμοιρίες των ΜΑΤ και ΟΠΚΕ περικυκλώνουν το ΣΘΕ, ρίχνουν δακρυγόνα και κρότου λάμψης μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο σε πλήθος φοιτητών και γκρεμίζουν το στέκι φυσικού, κάνοντας ξεκάθαρο πως

το αφήγημα κέντρων φιλοξενίας ΑΜΕΑ, ήταν απλά ένα επικοινωνιακό παιχνίδι για τα ΜΜΕ και πως μόνος στόχος του κράτους και της πρυτανείας ήταν η εξάλειψη κάθε μορφής αντίστασης στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Το κράτος επιδιώκει να ξεριζώσει τα σημεία αναφοράς του αγώνα, να ανακόψει τους αυριανούς ξεσηκωμούς απέναντι σε μια αβίωτη πραγματικότητα, όπου το χρεοκοπημένο σύστημα δεν έχει τίποτα άλλο να υποσχεθεί παρά εκμετάλλευση, εξαθλίωση και θάνατο. Υπερασπιζόμαστε τους χώρους αγώνα απέναντι σε αυτές τις επιθέσεις με αλληλεγγύη, αντίσταση και αυτοοργάνωση. Οι καταλήψεις και τα στέκια αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι αγώνα για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης. Δε θα αφήσουμε κράτος και κεφάλαιο να καταστείλουν τις φωνές αντίστασης. Εμείς από τη μεριά μας, στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους συντρόφους και τις συντρόφισσες που μάχονται για την υπεράσπιση των δομών αγώνα και κοινωνικής ζύμωσης.

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ, ΜΑΧΟΝΤΑΙ.

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

10, 100, 1000ΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ ΑΓΩΝΑ

αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

Στο πλαίσιο συμπλήρωσης των 37 χρόνων ζωής και αγώνα της Κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37, διοργανώθηκαν παιδική εκδήλωση, παρουσίαση του βιβλίου της Emma Goldman "Ζώντας της ζωής μου", live οικονομικής ενίσχυσης και εκδήλωση/ συζήτηση για τη διαδρομή της κατάληψης και την υπεράσπιση των κατειλημμένων δομών αγώνα ενάντια στην κατασταλτική εκστρατεία του κράτους.

Ενημέρωση από την 12^η Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ομοσπονδία συλλογικοτήτων

Πραγματοποιήθηκε το διήμερο 31 η Μάη και 1 η Ιούνη η 12η πανελλαδική Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης (ομοσπονδία συλλογικοτήτων) στο Ελευθεριακό Κέντρο No Pasaran, στη Θεσσαλονίκη. Πέρα από τις συλλογικότητες που απαρτίζουν την οργάνωση, τις ανοιχτές διαδικασίες της πρώτης μέρας παρακολούθησαν επίσης σύντροφοι και συντρόφισσες από την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών «Quieta Movere» (Θεσσαλονίκη) και η Πρωτοβουλία Αναρχικών Λάρισας. Η διαδικασία ξεκίνησε με τις τοποθετήσεις των ομάδων γύρω από την εγχώρια και διεθνή συγκυρία, κατά τη διάρκεια των οποίων περιγράφηκαν αναλυτικά τόσο τα ανοιχτά μέτωπα του ταξικού και κοινωνικού πολέμου που μαίνεται, όσο και η διεθνής κατάσταση όπου βαθαίνει ολοένα η πολεμική σύγκρουση των κυρίαρχων, αλλά και οι θηριωδίες απέναντι στους καταπιεσμένους με κορυφαίο παράδειγμα τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ.

Οι διαδικασίες της πρώτης μέρας ολοκληρώθηκαν με τη συζήτηση μεταξύ των ομάδων-μελών σχετικά με τον τρόπο πάλης τους σε τοπικό επίπεδο και τη συμμετοχή της Α.Π.Ο. στα κοινωνικά και ταξικά μέτωπα, την πολιτική παρουσία στους δρόμους και τις κινητοποιήσεις, όπως επίσης και τον σχεδιασμό νέων τρόπων παρέμβασης. Ακολούθησε ο απολογισμός των οργάνων, όπως ενδεικτικά αυτό της αντιπληροφόρησης, των μεταφράσεων και των διεθνών σχέσεων, ενώ υπήρξε επίσης απολογισμός της ειδικής θεματικής ομάδας της οργάνωσης "Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία".

Οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης ολοκληρώθηκαν τη δεύτερη μέρα με το Διαρκές Όργανο όπου συζητήθηκε σειρά ζητημάτων από την εσωτερική και διεθνή ατζέντα. Το ραντεβού ανανεώθηκε για το 7ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα το τριήμερο 4-5-6 Ιουλίου στη Λαμπηδόνα (Βύρωνας), ενώ η επόμενη ολομελειακή διαδικασία της οργάνωσης προγραμματίστηκε για τον

7^ο

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΤΑΞΙΚΗΣ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΛΑΜΠΗΔΟΝΑ
πάρκο
Αγίας Τριάδας
ΒΥΡΩΝΑΣ

*πρόσβαση με τρόλεϊ: 11 και με λεωφορείο: 214, 203, 204B, 211

4-5-6 ΙΟΥΛΗ

Πολιτικές εκδηλώσεις, ζωντανή μουσική, έκθεση αφίσας
και πολιτικού υλικού, μπαζάρ βιβλίου, βιβλιοπαρουσίαση,
θέατρο, έκθεση φωτογραφίας

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ομοσπονδία συλλογικοτήτων

anpolorg@gmail.com

apa.squathost.com

χειμώνα του 2026 στην Αθήνα. Η 12η Συνδιάσκεψη ανατροφοδότησε την επιλογή μάχης μέσω της ΑΠΟ και ενθάρρυνε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες να παλέψουν με ακόμα μεγαλύτερο πείσμα και ενέργεια για το περαιτέρω άνοιγμα της πρότασης του Οργανωμένου Αναρχισμού που συγκροτεί η ΑΠΟ και οι ομάδες της, στο δρόμο για τη συμπλήρωση των δέκα χρόνων από τη δημιουργία της!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ,
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Οδοιπορικό
Αντίστασης
στην Πάρνηθα
Κυριακή 29 Ιούνη 2025

Για 19 χρόνια μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2007 και μέσα στη συνθήκη της αδιάκοπης εντεινόμενης λεηλασίας και καταστροφής του βουνού ανεβαίνουμε στην Πάρνηθα με την καρδιά και το νου μας στον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής, της γης και της ελευθερίας.

... από την Πάρνηθα και τον Αχελώο μέχρι τα Άγραφα και την Οίτη τις Σταγιάντες και τις Σκουριές τα Γεράνεια και τη Νέδα, την Εύβοια και τα νησιά.

Η καταστροφή της φύσης θα είναι καθεστώς όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός

Έξω το καζίνο, οι βάσεις οι κεραίες, οι βίλες και οι ανεμογεννήτριες από την Πάρνηθα

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ
ενάντια στα φράγματα και την
εκτροπή του Αχελώου

Μεσοχώρια Τρικάλων

Κατασκήνωση
στις όχθες
του ποταμού

Συνελεύσεις

Εκδηλώσεις
στην ηλικία
του χωριού

Έκθεση υλικού

Κυριακή 10 Αυγούστου 2025
Συγκέντρωση και πορεία στο φράγμα